ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

15, årg. **5**

SEPT.-OKT. 1973

LØSSALG:
Incl.moms kr. 5,75

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.
SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt
Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT"

De i „UFO-NYT" offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Gunner Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. 67 08 93.

Udvalgsmedlem: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Udvalgsmedlem: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.
Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 1. dec.

LITO Tlf. 21 18 15 Svendborg

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se u. forretn. udvalg)

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Bodil Kromann, Hattemagerstien 32, 2300 København S., tlf. (01) 55 92 88.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Gunnar Weichardt, Oxford Allé 3 A, 2300 København S., tlf. (01) 55 77 34,

SUFOI's EKSPEDITION: Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's UDKLIPSCENTRAL –
Repræsentant for Lolland-Falster: Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Søllested, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN: Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's Foredragsafdeling –
Repræsentant for København: John Petersen, Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle, 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Ålborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området): Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland: Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa. tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.
Foreningen UFO-Bergen Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

INDEHOLDER bl. a.

Al omtale er god omtale eller ??

af Ole Henningsen.

Mange firmaer hylder princippet, at al omtale er god omtale uanset indholdet, og at selv kritisk eller direkte forkert omtale skaber interesse for firmaet og dets produkter.

Derfor skulle man måske være glad, når nogen gad omtale nogle af de ting, vi til daglig arbejder med inden for SUFOI. Det er jeg bare ikke *altid*.

På mit lokale bibliotek fik jeg fornylig øje på en bogliste udarbejdet af Hjejl Resen Steenstrup og Birgitte Rørbye for bibliotekscentralen. Boglisten hed „Okkultisme og overtro". Det er naturligvis prisværdigt, at man efterhånden kan låne snart sagt al form for litteratur gennem sit bibliotek, så en sådan bogliste måtte absolut have sin berettigelse.

Så begyndte jeg at læse i boglisten, og min puls begyndte at stige. Fra boglisten citeres:

Hvad er overtro
Okkultisme og overtro er vanskelige emner at give litteraturvejledning til. Nogle bøger indeholder beretninger om oplevelser, andre er skrevet ud fra et videnskabeligt sigte, og endelig findes en stor gruppe klart missionerende værker. Vægten er her lagt på bøger, der kan give en indføring i emnerne.

Overtro – det er hele det store forestillingskompleks som omfatter ikke-officiel tro, d.v.s. et relativt begreb. Nogle af de synspunkter, som henregnes til overtroen i dag, er måske videnskab i morgen. Omvendt har flere af de emner, som medtages her tidligere været videnskab.

En okkult videnskab er en del af overtroen, og den lærer om de ikke-objektive kræfters indflydelse på menneskets liv. Herhen hører astrologi, kiromatik, ufologi og mange flere.

Udover det okkulte findes folkeovertroen, som bl. a. omfatter forestillinger om nisser, varulve og hellige træer. På grænsen mellem overtro og videnskab står de kloge folk og naturhelbrederne.

Så ved man da altid, at interessen for UFO'er henhører til en okkult videnskab, der er en del af overtroen. Dermed kan man jo godt gå hen og lægge sig med alle sine forestillinger om videnskabelige målings- og undersøgelsesmetoder m. v.

Nå, videre i boglisten, tænkte jeg. Efter en fortegnelse over „Almene værker og leksika" kom jeg frem til afsnittet med bøger om „Aktive udøvere af okkultisme og overtro", hvorunder hører alkymister, spiritister, kloge folk, naturhelbredere samt hekse og troldmænd.

I afsnittet om „Overnaturlige væsener", hvor man behandler spøgelser og vampyrer, har man denne kommentar:

Overnaturlige væsner
I „Danske sagn" findes beretninger om alle væsner i den ældre folketradition. Vampyrerne er i Vesteuropa en moderne tradition populariseret gennem romaner og film. Også ufoerne – væsner fra andre kloder – er nye.

Kære læser, læn Dem godt tilbage i lænestolen: Sammen med omtalen af spøgelser og vampyrer har man anbragt „UFO'er eller flyvende tallerkener".

(Bemærk også, at de to liste-createurer efter deres indgående studium af UFO-problematikken er nået frem til den konklusion, at UFO'er – og altså ikke evt. UFOnauter – er væsener fra andre kloder. Det er ellers et synspunkt, der (så vidt jeg husker) ikke har været luftet af UFO-forskere – bortset fra et kuriosum af en UFO-bog fra omkring 1950, hvor forfatteren foreslog, at UFO'er kunne være en slags kæmpeinsekter i stil med f. eks. humlebier. Det lykkedes mig aldrig at finde ud af, om forfatteren mente det alvorligt. red.)

Omtalen af UFO-bøgerne ser iøvrigt således ud:

UFOER ELLER FLYVENDE TALLERKNER

Adamski, George
De fremmede rumskibe – og vor fremtid. 1963. 150 s.
Fortæller om rejser i det ydre rum. Hovedvægten er lagt på de budskaber og den filosofi, som rumfolkene gør rede for.
Kosmisk filosofi. 1964. 125 s.
Ombord i rumskibe. 1960. 163 s. ill.
1. del redegør for forfatterens kontakt med en mand fra en fremmed planet. 2. del indeholder en oversigt over ufo-sagens stade på bogens udgivelsestidspunkt. George Adamski hævder, at vi er overvåget af rumfolk, som kommer fra vort og andre solsystemer. De besidder en overlegen teknologi og etik – og vil os kun det bedste.

Däniken, Erich von
Fortids gåder . . . fremtids virkelighed. 1968-72. Bd. 1-2.

Tilbage til stjernerne. 1969. 228 s. ill.
Interessante teorier om fremmede væsener fra verdensrummet som skal have besøgt jorden i tidlig tid.

Edwards, Frank
Flyvende tallerkener – en alvorlig sag. 1967. 248 s. ill.
Beretninger og rapporter især fra USA om observationer. Afviser Adamskis udlægning. Bogen er velskrevet, men enkelte ting kunne godt være bedre dokumenteret.

Det evige menneske. Af Louis Pauwels og Jacques Bergier. 1971. 283 s. (Livets Forskønnelse, 1).
Fantastiske teorier om flyvende tallerkner, alkymi, svundne kulturer som skulle eje en højtudviklet teknik m. v.

Den fantastiske virkelighed. Af Louis Pauwels og Jacques Bergier 1970-71. Bd. 1-3.

UFO og videnskaben. 1973. 131 s. (SUFOI's Debat-Bøger, 1).
Debatindlæg fra 5 amerikanske universitetsfolk.

UFOS i fokus. Af Antonio Ribera og Rafael Farriols. 1972. 182 s. ill.
To spanske ufologer analyserer beretninger, vidneudsagn, breve og avisartikler om to formodede nedstyrtede ufoer. Illustreret med gode ufo-optagelser.

Wegner, Willy
Dansk ufo-litteratur 1946-70. En bibliografi. 1972. 253 s.
1553 numre om ufo-litteratur.

Efter at have beskæftiget sig med „Forskellige okkulte videnskaber", herunder bl. a. astrologi, kommer forfatteren af boglisten frem til Tidsskrifter, hvor man nævner „Magasinet Universum", „Occulta" og „Psykisk Forum". Det sidste i rækken er UFO-nyt, der omtales således:

Ufonyt. Udg.: S.U.F.O.I. 1958- . 8 nr. årligt. Vil udbrede kendskabet til Ufo'er. Medlemsstof og boganmeldelser.

Jeg går ud fra at de omtalte 8 nr. om året beror på en trykfejl, ellers må forfatterne have kikket i et af de ældgamle nr. af UFO-Nyt, som ikke kan tages som særligt repræsentativt for indholdet af i dag.

„Vil udbrede kendskabet til UFO'er." „Medlemsstof og boganmeldelser." Det forekommer mig simpelthen fantastisk, at man kan tillade sig at anmelde UFO-Nyt på denne måde.

SUFOI's Debatbog nr. 1, „UFO og Videnskaben" indeholder indlæg af og debat mellem 6 kendte amerikanske universitetsfolk, deriblandt astronomiprofessoren J. Allen Hy-

nek, der var U. S. Air Force's videnskabelige konsulent i UFO-spørgsmål i 20 år. Jeg kan næsten forestille mig, hvorledes disse videnskabsmænd vil græmme sig eller bide i gulvtæppet, eller falde sammen i afmægtig krampegråd, om det ret erfarer, hvorledes vore hjemlige „eksperter udi folkemindesamlings- og sagnverdenen" har rubriceret deres medvirken ved den amatørastronomikongres, som debatten fandt sted på: Nemlig under overnaturlige væsener sammen med spøgelser og vampyrer.

Naturligvis er jeg ikke blind for, at der inden for UFO-sagen sker mangt og meget også herhjemme, som kan forlede vore folkeminde-folk til at putte os i en af deres små kasser. Men hold venligst SUFOI udenfor i den forbindelse. Der er ikke mere overtro eller religiøs følelse i vort UFO-arbejde, end der er i en fodboldklubbestyrelses arbejde. Måske en god portion idealisme, men det er en helt anden sag.

Det, der harmer mig mest i den forbindelse, er måske spørgsmålet om, hvem man kan klage til i et sådant tilfælde. Der er intet at gøre. Tryksagen er på markedet. Jeg forlanger ikke, at vi skulle have læst korrektur på materialet, men man må kunne forlange, at de „specialister", der bliver sat på opgaven, magter denne og gider sætte sig ind i problematikken, så man ikke serverer sådan en gang sammensurium af skidt og kanel, betalt af offentlige midler.

*

BEDRAG MOD UGEBLADSLÆSERE

At ugepressen bringer „gode historier" til torvs, kan naturligvis ikke undre nogen; man har jo sine bladejere at tage hensyn til. Man skulle nødigt miste for mange læsere, tværtimod. Altså skal der smøres tykt på, når stoffet skal glide ned.

Det lød ellers så spændende, når Dansk Familieblad, d. 13/9 1973, på forsiden spurgte: „Har ukendte fremmede besøgt vor klode?" og havde en fed overskrift med „TV-Reporter myrdet af rumvæsner". Dette var også titlen på en lang artikel inde i bladet, skrevet af Rainer Erler.

Skade er det blot, at artikelserien, der fortsatte i de næste numre af Dansk Familieblad, i virkeligheden er bygget på manuskriptet til et tysk TV-spil „Die Delegation", der har været omtalt i UFO-Nyt et par gange. Dette TV-spil er lavet som en ny form for TV-spil, hvor man blander virkelighed og fantasi sammen til en slags „dokumentarberetning" og derved opnår en fantastisk stærk TV-virkning. Rainer Erler modtog den tyske TV-pris „Die Goldene Kamera" i 1970 for sin præstation. Den i bladet afbildede reporter „Will Roczinski", der påståedes at have været „på sporet af UFO'erne" og meget mere, og hvis filmoptagelser artiklerne skulle være baseret på, har aldrig eksisteret. Personen har kun eksisteret på manuskriptarkene. Rolleindehaverens navn er Walter Kohut.

SUFOI har i anbefalet brev over for redaktionen af Dansk Familieblad bedt om en redegørelse for, hvad der foranlediger redaktionen til at behandle stoffet som virkelige kendsgerninger, når der i virkeligheden er tale om et TV-spil.

Under alle omstændigheder er Dansk Familieblads læsere blevet taget groft ved næsen af bladets redaktion, som bedrager læserne med eller uden kendskab til de faktiske forhold.

– – –

(Det omtalte anbefalede brev til Dansk Familieblad blev afsendt d. 14. september, altså allerede dagen efter, at nummeret med den første artikel udkom. Endnu ved redaktionens slutning var der ikke indløbet svar. *red.)*

– – –

I SUFOI kan vi ikke stiltiende sidde med hænderne i skødet og være tilskuere til, at der sker så stærk en forplumring af UFO-arbejdet herhjemme, som ovenstående to eksempler er udtryk for. Der vil derfor også fremover blive reageret fra SUFOI's side, når folk uden reel indsigt i emnet leger UFO-eksperter.

OBSERVATIONER

Hændelse i Nogales, Arizona

I de tidlige morgentimer den 20. august 1972 blev et mærkeligt objekt i et stykke tid set i Arizona over Nogales, som ligger på grænsen mellem USA og Mexico. Adskillige mennesker så objektet og er blevet udspurgt, og det må antages, at mange andre har observeret det. Sagen undersøges stadig, men der foreligger allerede nu tilstrækkelige oplysninger til, at den kan præsenteres her.

Mrs. Helen Sutherlin, lærer ved en skole i Nogales, blev vækket af „et uhyggeligt hyl" fra sin hvide samojedehund, som var uden for huset på verandaen bagved. Hun lå i sengen og kunne se et mærkeligt sølvblåt lys, som oplyste gardinerne for soveværelsesvinduet. Hunden blev ved med at hyle, så hun gik udenfor for at se, hvad der var i vejen.

Hun gik gennem køkkenet, hen til bagdøren, gik ud og hørte straks en mærkelig summende lyd, der lød som om den kom oppe fra og i nogen afstand. Da hun kikkede op på himlen, så hun en oval lyskilde, som så ud til at være årsag til en kegle af sølvblåt lys, som oplyste størstedelen af byen. Hun beskrev det som noget, der lignede en projektør (flashlight), der skinnede ned på jorden. Det blev ved med at blinke, og lyset fra det gav bilerne og det øverste af husene en slags iriserende glans, som om de selv udsendte lyset.

Mrs. Sutherlin anslog, at lyset tændtes og slukkedes 8-10 gange, og at hun så på det i ca. 30 minutter. Hendes hund var blevet rolig, da hun var kommet ud, og hun kunne observere det indgående i den tid. Selv om hun ikke kan sige det nøjagtige tidspunkt, sagde hun, at køkkenuret var 2.30 på et tidspunkt, da hun kikkede på det; men hun ved ikke, om hun så på det, da hun gik ud af huset, eller da hun gik ind igen.

Efter en halv times observation gik lysene i Nogales pludselig ud; Mrs. Sutherlin blev forskrækket og gik indenfor. Under interviewet med Mr. og Mrs. Lorenzen fra APRO sagde hun, at hun var sikker på, at mange mennesker havde set objektet, fordi før strømsvigtet havde hun lagt mærke til, at der var blevet tændt lys i nærheden i mange huse, der før var mørke.

Hun gik tilbage i seng og gjorde ikke forsøg på at observere mere.

På grund af visse tidselementer i denne sag er det temmelig sandsynligt, at Mrs. Sutherlin så forkert på uret, fordi strømsvigtet, hun henfører til, fandt sted ca. kl. 3.35.

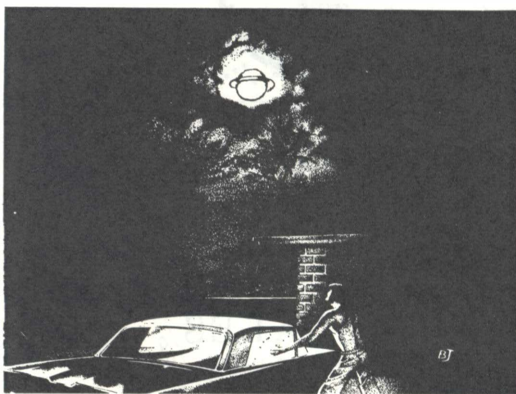
Vort andet hovedvidne er den 22 år gamle Marco Flores, medejer af „House and Cellar", en natklub og restaurant for unge mennesker i Nogales.

Kl. 1 om natten d. 20. lukkede han forretningen, så tilbragte han en time med at arbejde med regnskabsbøgerne, så han ikke skulle „komme bagefter med sit arbejde". Kort efter kl. 2 gik han hen til en restaurant, der har åbent om natten, og der

fik han morgenmad og talte med nogle venner. Han forlod restauranten kort efter kl. 3 og kørte hjem til sin lejlighed på Western Avenue. Så klædte han sig af, og mens han sad på sengekanten, spillede han på sin guitar og kikkede ud ad vinduet, som vender mod øst-sydøst. Efter hans skøn var klokken mellem 3.20 og 3.30, da hans airconditionapparat og lysene gik ud. Da han så ud ad vinduet, kunne han se, at hele Nogalesområdet, hvilket vil sige Nogales, Sonora, Mexico, henlå i mørke.

På dette tidspunkt hørte Marco en summende lyd, som syntes at komme fra et sted over hans lejlighed, og på den anden side af Western Avenue så han et oplyst område på ca. 400 meter i diameter. Det så ud til at bevæge sig fra nord mod sydvest.

Her er det vigtigt at mærke sig, at lejlighedernes skodder i dette hus er anbragt på ydersiden. Vinduet var åbent, så Marco besluttede at lukke skodderne op og gå udenfor i stedet for at famle sig frem gennem det mørke hus. Da han kom udenfor, kikkede han op og over sin lejlighed så han et lysende, rundt objekt omgivet af en ring. Uheldigvis er Marco farveblind, så han kunne ikke give nogen beskrivelse af objektets farve, men han sagde dog, at det så ud til at være metallisk og at dets glans blev kastet tilbage fra den overskyede himmel. Han mente, at det bevægede sig med en fart af ca. 55 km/t i en højde af ca. 60-90 meter, og han iagttog det godt et minut, før det forsvandt af syne bag en bakke bag ved ejendommen. Han lagde mærke til, at det oplyste område over Western Avenue bevægede sig med samme fart som objektet, og han mente, at de på en eller ande måde havde noget at gøre med hinanden. Byens lys kom tilbage efter at objektet var forsvundet ud af syne.

Den amerikanske tegner, Brian James, der er tilknyttet APRO, giver her sin fremstilling af den genstand, Marco Flores rapporterede.

Marco gik så ind og overvejede, om han skulle rapportere objektet til politiet. Ca. 10 minutter senere hørte han en eksplosion og lyset, som skiftevis var blevet svagere og klarere efter det første strømsvigt, gik ud og forblev slukket. Marco gik igen ud, og denne gang så han et oplyst areal på himlen mod nord-nordøst (hvor den lokale kraftstation ligger), modsat den retning, i hvilken UFOet var forsvundet. Så ringede han til det lokale politi og fortalte dem om lyset mod nord, og de oplyste ham om, at kraftstationen var „eksploderet". Den næste dag rapporterede han objektet, han havde set (han havde tøvet med at gøre det natten før, da han var bange for at blive latterliggjort) og de sagde at han var den eneste, der havde rapporteret et sådant objekt.

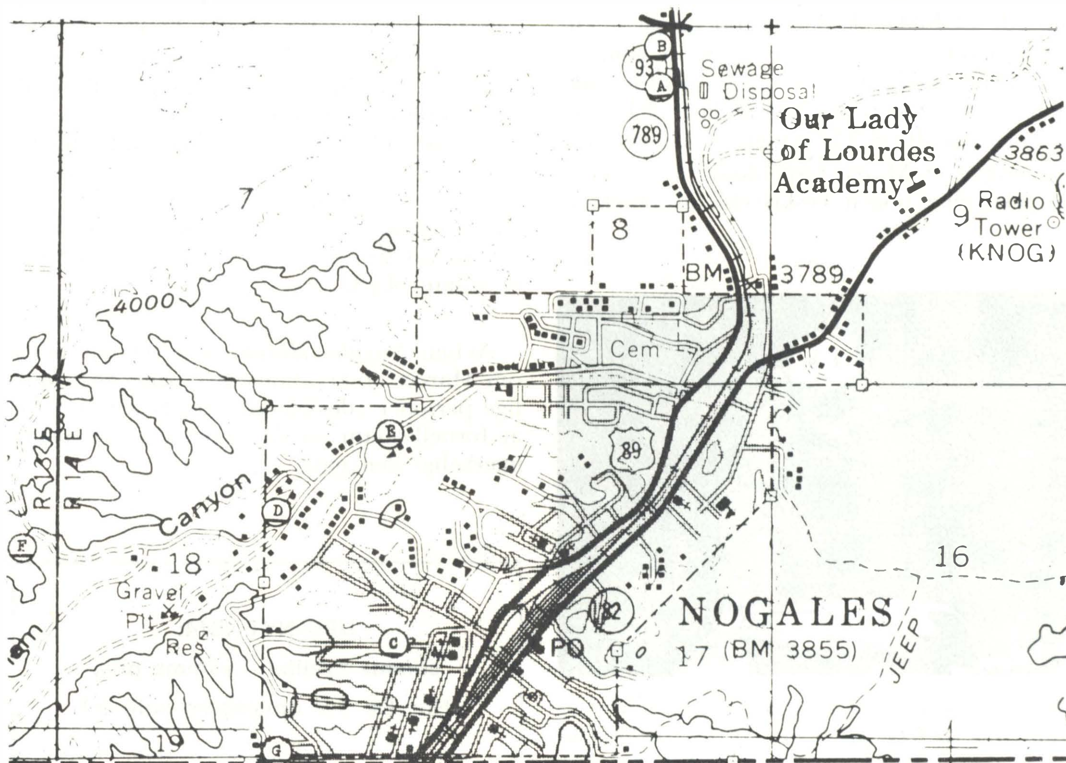
Avisen *Nogales Herald* skrev et par linier om Marcos observation, og så ringede adskillige personer (deriblandt Mrs. Sutherlin) for at fortælle ham, at de også havde set noget mærkeligt den nat.

Blandt de andre, der havde observeret noget mærkeligt den samme nat, var Mr. John Gleeson, ansat i telefonselskabet, som var stået op for at tage ud til sin ranch. Han var på vej hen til sin lastbil, da strømmen svigtede, og han bemærkede en „ildkugle“, den eneste beskrivelse han gav, på den sydøstlige himmel over byen. Han sagde, at han var gået frem og tilbage mellem huset og sin pick-up lastvogn mange gange før han skulle afsted, og han så ildkuglen mod sydvest på en af turene, og næste gang han forlod huset, hørte han eksplosionen. Han vendte lastbilen i retning mod eksplosionen og opdagede, at det var kraftstationen, der ligger lige syd for hans hjem, der brændte.

Et andet vidne var sekretær for Sacred Heart kirkesogn i Nogales, Mrs. Consuelo Corrales. Hun fortalte, at hendes mand først så „noget blinke“, og så vækkede han hende. De kikkede ud ad deres soveværelsesvindue på noget, der så ud som en sølvfarvet regnbue eller en lysglorie, der var lige mod øst og helt nær ved deres hus, og den oplyste det omliggende terræn. Samtidig hørte de en summende lyd, som hun beskrev som et stigende og faldende „rrr-rrr-rrr“, noget lignende en motor. Mr. og Mrs. Corrales troede først, der var noget i vejen med køleskabet i huset ved siden af, men lyden blev højere og højere og døde så pludselig væk.

Efter at de havde set på lyset et stykke tid, hørte de en eksplosion, og lyset blev svagere og begyndte at blinke ligesom et advarselslys. Så så de lyset fra eksplosionen på kraftværket, meget iøjnefaldende på himlen mod nordøst. Mr. og Mrs. Corrales blev oppe og lavede kaffe, da Mrs. Corrales skulle på arbejde, og de forsøgte ikke at observere mere. Mr. Corrales er direktør for Chevrolets forhandlerafdeling i Nogales, Sonora.

Fordi eksplosionen på kraftværket indtraf så nær det tidspunkt, hvor objektet blev set

af vidnerne, besluttede Mr. og Mrs. Lorenzen at finde grunden til strømsvigtet, og i løbet af deres undersøgelse interviewede Mr. Lorenzen direktøren for kraftværket, som fortalte, at de langt om længe havde fundet ud af, at en eller anden havde hældt en brandfarlig væske ind i værket gennem et vindue, og så var noget i retning af en „Molotov cocktail" blevet kastet ind; den eksploderede og startede ilden. Han sagde også, at man regnede med at brandstiftelsen var en afledningsmanøvre, som var blevet iværksat, mens en ladning narkotika blev smuglet over grænsen fra Mexico.

Dette kastede selvfølgelig et nyt lys over hele sagen, og Mr. og Mrs. Lorenzen overvejede den mulighed, som direktøren for kraftværket fremsatte, at Mrs. Sutherlin havde set lys fra en helikopter, der oplyste området, mens toldere og politi jagede smuglere. Mr. og Mrs. Lorenzen kontaktede politiet i Nogales, som sagde, at de ikke har nogen helikopter, og så nogle grænsebetjente, som foreslog, at de skulle tale med det amerikanske toldvæsen. Mr. Lorenzen fulgte forslaget, og fik dér at vide, at den organisation, som tager sig af lufteftersøgning, kun har ét luftfartøj, og det var slet ikke i luften om natten d. 20. august.

Resumé

Når man tager tidspunkterne i betragtning, ser det ud til, at Mrs. Sutherlin observerede et objekt, der oplyste et område i Nogales mellem kl. 2.30 og 3.30, og det kan meget vel have været det objekt, som Marco Flores så kl. 3.30 fra sin lejlighed på Western Avenue. Det objekt, Mrs. Sutherlin så, så ud til at være temmelig højt oppe på himlen (80 graders højde), og det oplyste en stor del af byen Nogales hvorimod objektet, Marco så, var nærmere (se tegningen af Brian James) og området, det oplyste, var betydeligt mindre. Dette kan forklares af afstanden fra jorden – d. v. s. jo nærmere objektet er, jo kortere er lyskeglen, og derfor er det oplyste areal mindre.

Medmindre de, der undersøgte eksplosionen på kraftværket, skjuler noget eller simpelt hen giver en forklaring på noget, de ikke kan forklare, er det ikke sandsynligt, at objektet eller objekterne, der blev set af Marco, Mrs. Sutherlin, Mr. Gleeson og Mrs. og Mr. Corrales, har nogen forbindelse overhovedet med strømsvigtet, og tilstedeværelsen af objekterne eller objekterne lige før eksplosionen på kraftværket er rene tilfældigheder.

De geografiske steder, der vedrører denne sag, kan ses på kortet. Bogstaverne A, B, C, D, E, F og G viser beliggenheden af (A) kraftværket, (B) Gleesons observationssted, (C) Mrs. Sutherlins observationspost, (D) Marco Flores lejlighed, (E) Western Avenue, (F) familien Corrales hjem, og (G) grænsen mellem USA og Mexico.

Brian James har givet en udmærket fremstilling af den scene, hvor Marco observerede objektet, så vel som objektet selv. Nu venter vi på den endelige tegning af Mrs. Sutherlins observation. Mr. James blev sat i forbindelse med vidnerne, og hans tegninger er udført i overensstemmelse med deres vidneudsagn.

APRO Bulletin. Nov.-dec. 1972. /B.S.

Landing ved Lagôa Negra

af Jader U. Pereira.

Dette er rapporten om en landing, som fandt sted i begyndelsen af januar 1968 mellem kl. 20 og 22. Det var en klar aften uden vind, og stedet for hændelsen var Lagôa Negra Fazenda (en plantage) i kommunen Viamao, nær Lagôa dos Patos i den sydbrasilianske stat Rio Grande do Sul.

Vidnerne

Der var ikke mindre end fem vidner, nemlig ejeren af plantagen, hans kone, søn og datter og plantagebestyreren. De tre voksne har en uddannelse, som svarer til folkeskolens, mens sønnen og datteren har videregående uddannelse (high school). Familien er velrenommerede personer dér i omegnen og i Viamao kommune. Ingen af dem har hidtil haft nogen som helst interesse i emnet „flyvende tallerkener". Hændelsen varede ca. 20 minutter.

Beskrivelse af objektet

UFO-et var rundt, ca. tre meter højt og ti meter bredt. På den øverste del havde det en rund, hatteformet kuppel. På den underste del syntes der at være en slags protuberans, skønt vidnerne ikke var i stand til at fastslå nøjagtigt, hvordan den så ud. Fartøjet havde en metallisk glans og udsendte et kraftigt, koldt rødligt lys.

UFO-et holdt sig hele tiden svævende ca. to meter over jorden. Der var ingen roterende bevægelse, undtagen da det begyndte at bevæge sig væk; da lagde vidnerne mærke til noget, der syntes at være en svag roterende bevægelse.

Det rødlige lys, der udsendtes fra UFO-et, fik deres øjne til at brænde. Det trængte ind gennem revnerne i husets vinduer og døre, bredte sig og oplyste hele husets indre.

Fig. 1.

Objektets afstand fra huset var nøjagtigt 390 meter, målt dengang.

Beskrivelse af besætningen

Se illustration nr. 1.

De første to, der kom til syne ved siden af UFO-et, var temmelig høje, ca. to meter. De var klædt i en slags hvid overall 1) med et bredt bånd, også hvidt, om taljen. Kraverne på overall'en var høje og i en mørk farve. Væsenernes ansigter var fyldige, og de havde langt hår, der hang helt ned til skuldrene. „De ligner helgener," sagde datteren til sin mor, da hun så dem tættere på. De så ud til at være af den hvide race. De havde store bare fødder og lange hænder. De gik på en stiv måde uden at bøje benene.

De tre følgende væsener, der kom til syne, var små, ikke over 1,40 meter. De havde kastanjebrune overalls på med bånd af samme farve om taljen. Også de havde langt hår, der gik ned til skuldrene. De var også af den hvide race. De havde små støvler på fødderne. De bevægede sig hurtigt, men *de forlod ikke på noget tidspunkt arealet neden under fartøjet.*

Besætningens opførsel

De tre små gik ikke væk fra området under tallerkenen. De to store gik væk fra den, og de gik hen imod ståltrådshegnet så langt som til en grøft, som løber langs med hegnet, og som tjener til at dræne vandet væk. De fulgte denne vold til de var på et punkt halvvejs mellem fartøjet og lågen. Så gik de tilbage samme vej, som de var kommet.

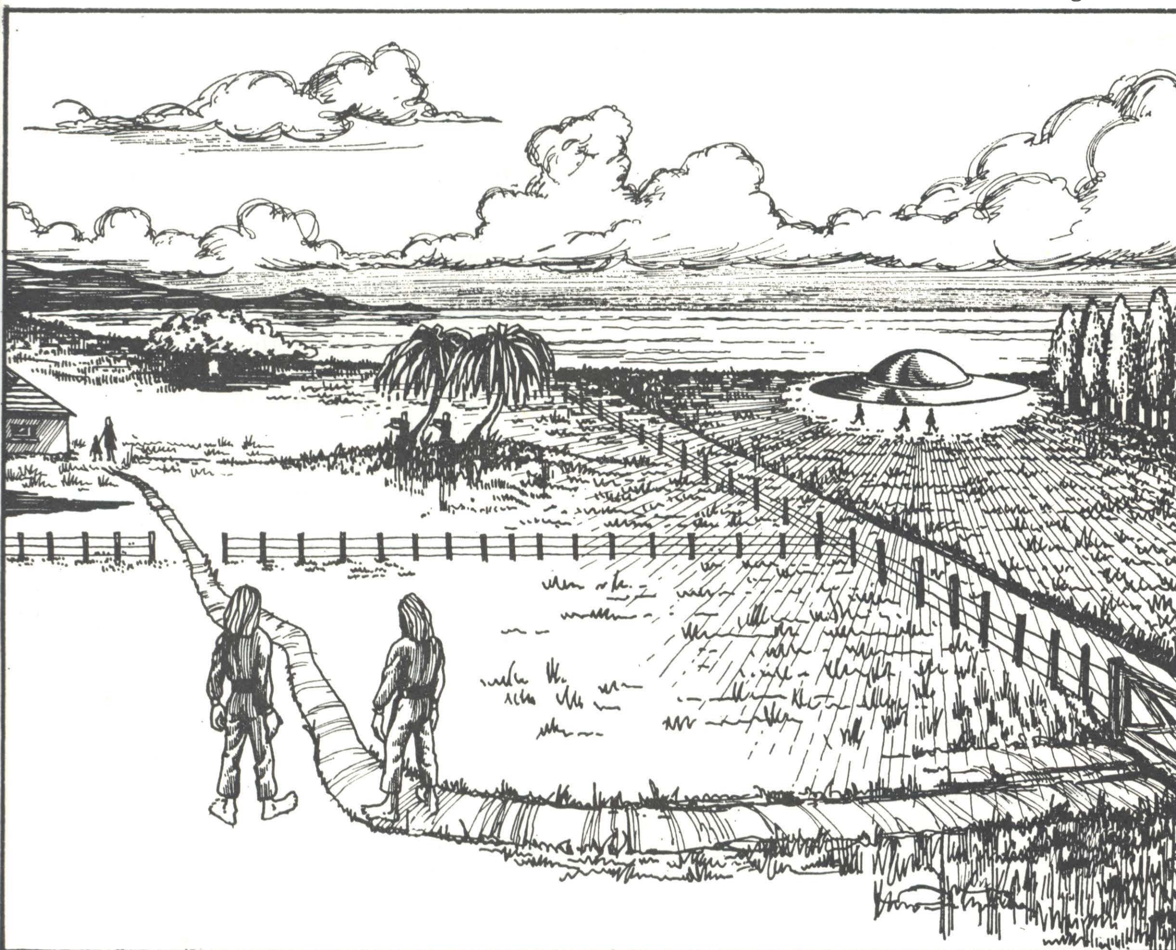
Så gik de bort fra fartøjet for anden gang, denne gang en anden vej, dvs. direkte mod lågen, hvor de standsede foran en lille træbro over grøften. Så gik de tilbage til fartøjet samme vej.

Den tredje gang de gik væk fra fartøjet, fulgte de den samme vej, de havde gået første gang. De gik over broen og kom hen til lågen, *åbnede den,* gik igennem, *lukkede lågen* og kom op mod huset.

Plantageejeren og hans bestyrer var gået ud af huset og havde lagt sig under to palmetræer. Da der var en lille hævning i terrænet mellem palmetræerne og fartøjet, kunne de observere objektet uden selv at blive set.

Konen, sønnen og datteren var inde i huset. Drengen var bange for det røde lys, der var trængt ind i huset, så han lå i sin seng og skjulte sig under dynen. Moderen og dat-

Fig. 2.

teren kikkede ud ad den halvåbne dør, og de så væsenerne nærme sig.

Husets fem hunde, som normalt reagerer voldsomt mod fremmede, lod sig ikke et øjeblik forstyrre. De forholdt sig rolige, selv da de to meter høje væsener gik ind ad lågen og begyndte at gå op mod huset.

Da bestyreren så, at hundene ikke reagerede, besluttede han, da han var bevæbnet, at han ville udfordre væsenerne. Men ejeren var bange og beordrede ham at forholde sig rolig.

Da væsenerne var ca. 60 meter fra huset, kunne datteren klart se deres ansigtstræk, fordi hele arealet var fuldstændigt oplyst af lyset fra fartøjet, og hun udbrød: „Mor, de ligner helgener!" Datterens udbrud forskrækkede moderen, som straks besluttede at kalde sin mand ind i huset. Da hun åbnede døren og kaldte på sin mand, standsede de to væsener. Det gjorde de adskillige gange, indtil de endelig drejede omkring og gik tilbage mod fartøjet ad den samme vej, de var kommet. Alle fem gik ind i objektet, som hævede sig lodret, tilsyneladende med en svag roterende bevægelse.

Spor på stedet

Den næste dag ledte vidnerne efter spor på området. De fandt aftryk af to slags fødder, den ene slags store, som af bare fødder med meget lange tæer og kantede hæle. Den anden slags var små med blødt rundede hæle, mens den forreste del af sålen viste et mærke i midten ligesom en stjerne med fem takker. (Der blev ikke taget gipsafstøbninger af fodaftrykkene, fordi vi først hørte om dette tilfælde længe efter).

Stedet, hvor objektet svævede, var lige ved siden af en lund med eucalyptus-træer, i udkanten af Lagôa Negra.

Ruterne, der blev fulgt

Besætningsmedlemmerne gik først langs grøften, ca. 90 meter væk fra landingsstedet. Næste tur gik så langt som til leddet, og den er ca. 100 meter lang. Derefter gik besætningen tilbage til tallerkenen.

Tredje gang fulgte væsenerne igen først grøften og kom så helt frem til et punkt på stien ca. 60 meter fra huset.

Fra palmetræerne, hvor plantageejeren og hans bestyrer opholdt sig i skjul – og hen til de to høje væsener på ill. 2 er der ligeledes en afstand på ca. 60 meter.

Undersøgelsen

Undersøgelsen af denne hændelse blev ledet af vores gruppe G.G.I.O.A.N.I. (Grupo Gaucho de Investigaçao de Objetos Aéreos Nao Identificados: Rio Grande do Sul gruppen til undersøgelse af uidentificerede flyvende objekter) fra Pôrto Alegre, Rio Grande do Sul, Brasilien.

Bemærkning af Gordon Creighton, der har oversat artiklen fra portugisisk til engelsk:

Jeg må tilstå, at jeg finder denne rapport om tilsyneladende venligtsindede og helt menneskelignende væsener 2) yderst opmuntrende efter så mange i de sidste år, hvor de har haft et anstrøg af noget „djævelsk". Det har gjort meget til at genoprette min tidligere tro på, at der, foruden noget meget ondt, også er noget godt og ædelt involveret i hele UFO-sagen. Hvis det forholder sig således, kan man drage vigtige konklusioner. (Trak de sig tilbage af hensynsfuldhed, da kvinden råbte af skræk?)*

Dr. J. Allen Hynek har talt om nødvendigheden af at undersøge vel-attesterede tilfælde med mange vidner, og man kan måske sige, at dette ser ud til at være et godt tilfælde. 3)

---

*Eller, hvis de på nogen måde kunne siges at være projektioner 4) af en mystisk slags, blev de da trukket tilbage på grund af hensynsfuldhed fra – hvad det nu var, der kontrollerede dem, måske inde fra tallerkenen? Hvor er det en skam, at den måde, hvorpå væsenerne gik ud af og ind igen i tallerkenen, ikke er beskrevet. 5) (Den engelske redaktørs bemærkning.)

Flying Saucer Review, Supplement 5, juni 1971/B. S.

UFO-NYT kommentarer:

1) Der menes nok snarere det, som på engelsk kaldes „coverall“, altså en helt dækkende dragt, på dansk vel nærmest „flyverdragt“, hvilket også synes at fremgå af illustrationen. Misforståelsen kan være opstået under oversættelsen fra portugisisk til engelsk.

2) Den måde, hvorpå væsenerne ifølge beskrivelsen bevægede sig på, får mig nu snarere til at tænke på mekaniske dukker. I øvrigt er jeg ikke sikker på, at jeg helt kan følge Gordon Creighton, når han på basis af denne beretning kan konkludere, at der er „noget ædelt involveret i hele UFO-sagen“. Det kan vel nok være rigtigt, men hvorfor bliver han så overbevist om det gennem denne beskrivelse?

3) Jeg er rørende *uenig* – her er alt for få enkeltheder til, at man kan foretage nogen rigtig vurdering.

4) Det er en meget spændende teori, den engelske redaktør her antydningsvis strejfer – med en slags „friluftsbiograf“. Den kan måske nok være værd at overveje, især nu, hvor jordiske videnskabsmænd er nået langt i forsøgene med halografi – „det 3-dimensionale lysbillede“ kan man måske kalde det.

5) Det kan nok siges at være en noget speget UFOnaut-historie, vi serverer for Dem denne gang. Beskrivelsen af de langhårede væsener med „helgen-ansigter“ og brede bælter giver jo visse mindelser, og man er måske i første omgang tilbøjelig til at afvise historien med bemærkninger i retning af: „Disse rapportører har nok læst for mange Adamski-historier“. – Men hvorfor beskriver de så væsener på 200 og 140 cm's højde, og ingen på ca. 170? Og hvorfor er der beskrevet denne underlige, tilsyneladende meningsløse adfærd – hvor de små mænd åbenbart stormer rundt og kun inde under UFO-ets skærmende tag – og hvor de store går frem og tilbage et par gange, før de besinder sig til (?) at gå ind ad lågen – der er karakteristisk for en hel del UFOnaut-rapporter? Når mennesker „finder på“ en historie, lægger de som regel stor vægt på at få så sammenhængende og logisk en beretning som muligt ud af det. Men derfor kan det selvfølgeligt godt være opspind. Hvis beretningen omvendt er sand, kan den så måske støtte Adamski's påstande? Eller vil det så betyde, at „Firben“ og „Rambuk“ – eller hvad det nu var, han kaldte disse venusianere – kan tænkes at være en slags projektioner eller mekaniske dukker?

Det er en af årsagerne til, at vi har valgt at bringe denne historie – her kan være masser at blive uenige om. Den kan måske også friste som et debat-oplæg? *IOKj*

STOR PRÆMIEKONKURRENCE
– se omslagets side 3!

— Avisen skriver, der er set marsmænd her omkring.

UFO-eftersøgning i Djupsøen

Finn Nielsen.

Hvis nordmændene ikke før har vidst, hvor Djupsøen lå, så ved de det i alt fald nu. Søens navn har været nævnt i stort set alle norske aviser. Hvorfor? – Fordi nogle „tossede“ UFO-folk har ledt efter et sunket UFO i søen.

Historien tog sin begyyndelse for 26 år siden. En dejlig solskinsmorgen i august 1947 kl. ca. 07,45 blev 3 personer vidne til en meget mærkelig hændelse. Vidnerne er landmændene Bernhard Sollie og hustru samt hr. Engvik (død i mellemtiden).

Sollie og Engvik stod ved et udhus kort fra Djupsøen ved Røros. De hørte da pludselig en mærkelig lyd, som på den tid ikke var hørt før. Lyden mindede nemlig om efterdønningerne fra et jetfly – hvilket jo var delvis ukendt dengang. – Da de så op mod himlen, fik de øje på et ovalt objekt, der kom flyvende med meget stor hastighed fra syd. Genstanden havde kurs mod øen Sauholm, der ligger ca. 300 meter ude i Djupsøen. På grund af genstandens hastighed og kurs troede de, at den ville styrte ned på Sauholm. Pludselig foretog den en 180 graders kursændring, hvorefter den fladede ud og landede på vandet, så det sprøjtede om den. Den lå derefter stille og flød på vandet ca. 100 meter fra Sauholmen.

De to mænd stod forbavsede og kikkede på den. Den lå ca. 300 meter fra dem. Genstanden lignede i faconen et stort hønseæg. Overfladen var helt glat og mindede om stål med en blå tone i. Der fandtes 2 små halvmåneformede „vinger“ på siden. De var dog for små til at være bæreplaner, men var måske nærmere stabilisatorer. Højden på genstanden var ca. 4 meter*. Der blev ikke set vinduer på den.

Bernhard Sollie, der i 1947 så den mærkelige genstand lande på søen.

Fru Sollie var travlt beskæftiget inde i huset. Hun hørte også den (dengang) mærkelige „jetbuldrende“ lyd. Hun gjorde sit arbejde færdigt, inden hun gik ud for at se, hvad der havde lavet denne støj. På det tidspunkt var den allerede landet på vandet. Hun så den ligge ude på søen, og hendes beskrivelse af den svarer til det, de andre havde oplyst.

Sollie og Engvik var i mellemtiden løbet ned til vandkanten. Der var ingen både i nærheden, hvorfor Engvik foreslog, at de skulle lave en tømmerflåde, så de kunne kom-

– – –

* (Størrelsen svinger dog fra avis til avis).

me ud til genstanden. De var ikke i stand til at svømme derud. De mente dog, at deres arbejde var mere påtrængende, hvorfor de opgav at komme derud. Da de gik fra stedet, lå den stadig på søen. Den havde da ligget i vandet i ca. 20 minutter.

De gik til markarbejdet et stykke fra søen. Udsigten var skjult af nogle træer, hvorfor de ikke kunne holde øje med genstanden.

Da de vendte tilbage godt 1 time senere, var den forsvundet. Fru Sollie havde heller ikke set, hvad der blev af den. Ingen af dem havde senere hørt „jetbulderet", hvorfor de ikke kunne sige, hvornår eller om den i det hele taget var fløjet igen. De kunne heller ikke se, at den skulle være drevet i land nogen steder. – Der var så kun en udvej, enten var den fløjet væk lydløst, eller også var den sunket.

Sollie blev for kort tid siden spurgt, om han havde rapporteret det til myndighederne med det samme?

„– Nej, er du gal. Engvik ville gøre det, men jeg fik ham fra det. Jeg ville ikke have, at folk skulle sige, at jeg lavede historier. Havde jeg ikke selv set det, ville jeg ikke have troet på det. Der gik omtrent 10 år, før jeg fortalte det. Politiet blev da underrettet.

Her er Odd Anfinsen, Reidar Krokstad, Inge Slettan og Ivar Løften på vej til nye undersøgelser i Djupsøen.

Der blev også foretaget nogle undersøgelser, som dog ikke gav noget resultat.

I 1968 foretog Norsk UFO Center en undersøgelse i Djupsøen, men denne gav heller intet resultat.

Så lå sagen igen stille, men denne gang kun nogle **år**.

Så skete der noget i sagen igen. I juli måned i år startede en stor eftersøgning i søen. Den blev startet af Norsk UFO-Center med Kolbjørn Stenødegaard i spidsen. Det lykkedes at interessere Trondheimfirmaet Aquamarin, som stillede en hel del elektronisk udstyr gratis til rådighed for eftersøgningen.

12-15 personer tog til søen, hvor de slog lejr i telte og campingvogne. Iblandt dem var 5 frømænd, der skulle finkæmme søbunden. I eftersøgningen blev der brugt ekkolod og andet fintfølende udstyr. Efter nogle dage uden resultat fik man endelig et ekko ind, der viste, at der var noget, der ragede ½ meter op fra bunden. Dagen efter fik man det nærmere undersøgt. Det viste sig dog ikke at være noget UFO, men en kasseret maskine. Dette ødelagde ikke stemningen og man fortsatte eftersøgningen. Søen er fra 10–30 meter dyb. På det sted, hvor man mener, at genstanden sank, er der 20 meter dybt. Der er mindst 1 meter mudder på bunden, hvilket gør eftersøgningen vanskeligere. Efter en uges resultatløs eftersøgning, blev den opgivet. Da havde man afsøgt et stort område omkring det sted, hvor det formodes, at UFO-et var gået ned. Man oplyser, at man evt. senere vil genoptage eftersøgningen i andet område, da genstanden af vind og strøm kan være ført et andet sted hen. Hvis man ikke finder den, kan det jo tænkes, at den er fløjet igen. (Ja, det er jo nok det mest sandsynlige o. a.).

Om ikke andet, så gav den da de norske UFO-grupper en del presseomtale, ligesom der var en del „turister" der var oppe og kikke på.

FN

BOGANMELDELSE

Italiensk UFO-bog

Roberto Pinotti: Visitatori Dallo Spazio.
Armenia Editore, Milano, 1973.
281 sider, 36 fotos. Lire 3.200.

En af SUFOI's meget gode venner har skrevet en ny UFO-bog.

Forfatteren er Roberto Pinotti, en af stifterne af den italienske UFO-organisation C.U.N., redaktør af det italienske UFO-tidsskrift „Notiziario UFO" og den store amerikanske UFO-organisation A.P.R.O.'s repræsentant i Italien.

Roberto Pinotti er 29 år gammel og har beskæftiget sig med UFO'er gennem mange år. Efter at have aftjent sin værnepligt som artilleriofficer ved den italienske hær, genoptog han sine studier ved universitetet i Firenze, hvor han fornylig fik sin afgangseksamen i statsvidenskab med en afhandling inden for anvendt sociologi om „Nutidens former for virkelighedsflugt".

Pinotti var taler på UFO-kongressen i Mainz i 1967 og har været initiativtager til Italiens første nationale UFO-kongres. Han har i tidens løb skrevet en mængde artikler om sagen, som har været offentliggjort i adskillige af de førende udenlandske UFO-tids-

Roberto Pinotti

skrifter. Pinotti er endvidere en af de udenlandske kontakter, som vi har haft den fornøjelse at være sammen med ved flere lejligheder for at udveksle erfaringer.

Den foreliggende bog er resultatet af mange års virksomhed på UFO-fronten, og den redegør på udmærket vis for udviklingen indenfor sagen begyndende med Foo-Fighterberetninger fra anden verdenskrig. Gennem de berømteste udenlandske og italienske tildragelser føres man frem til UFO-forskningens status i 1973, ligesom der redegøres for de problemstillinger, der gennem årene har præget debatten verden over.

Bogens forfatter hører naturligvis som de fleste UFO-forskere verden over til „de troende“ (hvilket her betyder, at han tror på, at UFO-observationer skyldes interplanetariske besøg), hvilket han ikke lægger skjul på. Det er ham meget magtpåliggende at skildre hele det tilgængelige materiale om observationer, kommissioners arbejde og konklusioner, videnskabsmænds indstilling m. v. så objektivt og reelt som overhovedet muligt.

Et af bogens store fortrin er da også det meget omfattende afsnit, der indeholder referencer til bogens 12 kapitler. Bogen er illustreret med 36 fotos.

Forordet, der er på hele 7 sider, er skrevet af den tyske raketekspert, professor Hermann Oberth, der også her erklærer, at UFO'erne efter hans opfattelse er rumskibe fra andre kloder.

Ole Henningsen.

KORT FATTET

Mand konstruerer tallerkenfartøj

Steven T. Rowan, Colby, Kansas, har konstrueret en tallerkenformet flyvemaskine, og det amerikanske patentkontor har givet den nr. 3.469.804.

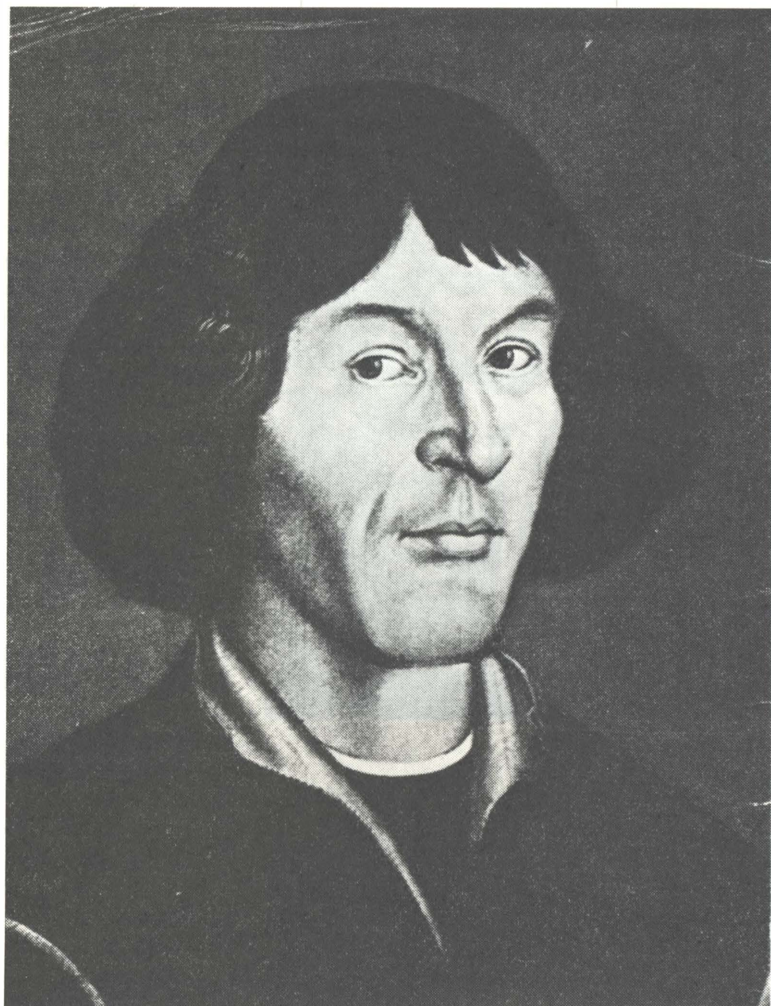
Maskinen har form som en omvendt tallerken og kombinerer helikopterens og den almindelige flyvemaskines karakteristika, idet den er i stand til at flyve både horisontalt og vertikalt i alle retninger. Den kan flyve hvor som helst.

En central, bægerformet førerkabine har et cirkelrundt vindspejl, så det er muligt at se ud i alle retninger.

(Kilde: Chicago Tribune, 15. februar 1970).

Saucers Space & Science nr. 62, 1971. /BK.

Copernicus 500 år

Det er i år 500 år siden, en af astronomiens store mænd, Nicolaus Copernicus, blev født. I den anledning bringer vi en artikel, som vi har hentet fra tidsskriftet URANIA nr. 1, oktober 1943.

NICOLAUS COPERNICUS
1473–1543

Copernicus så dagens lys den 19. februar 1473 i den polske by Thorn, hvor hans fader var en velhavende købmand, der dog allerede døde i året 1483. Familien tog sig af den unge Copernicus' opdragelse og sørgede for, at han slog ind på den vej, som hans evner og begavelse tydeligt anviste, nemlig den studerende. Hans studier, der dels foregik ved universitetet i Krakow og dels i Bologna i Italien, gjorde ham hurtigt til en af sin Tids ypperste lærde. Han var lige vel bevandret i teologi, sprog og naturvidenskab, og sit livsophold fik han som domherre ved domkapitlet i Frauenburg. Hans evner og kundskaber blev på mange måder taget i brug, således har han i 1522 udgivet et skrift om forbedring af det preussiske møntvæsen, men det blev dog indenfor astronomien, at han fik den store og gennemgribende betydning. Hele livet igennem syslede han med studier

over verdensbygningen, og efterhånden nåede han frem til en helt ny opfattelse. Han tøvede længe med at offentliggøre den, og først da han gik i sit 71. år, fik hans venner og fortrolige ham overtalt til at lade sit livsværk trykke og udgive. Det siges, at han netop på sin dødsdag, den 24. maj 1543, fik de første færdigtrykte ark i hænde.

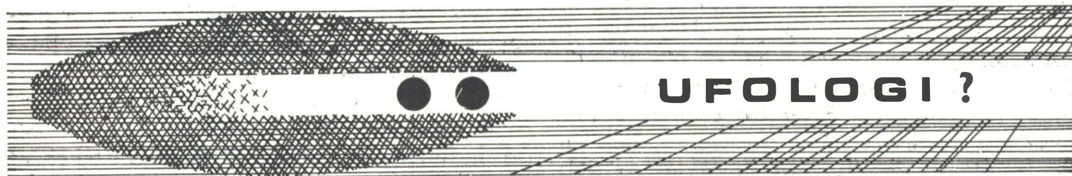
Copernicus' bog bærer den latinske titel: De revolutionibus orbium coelestium (Om himmellegemernes kredsbevægelser). I denne bog gør Copernicus sig til talsmand for den tanke, at solen, vor sol, sidder i Verdens midte. Om dette himmellegeme kredser en skare mørke, afkølede kloder, de såkaldte planeter eller vandrestjerner. Den 3. planet i rækken, regnet inde fra Solen, er vor Jord. Desuden hævder Copernicus, at vor Jord drejer sig om sin akse, og at denne akse har en nogenlunde fast stilling i Rummet, idet den peger op imod Polarstjernen. Efter Copernicus' opfattelse har Jorden altså 2 bevægelser, dels en omdrejningsbevægelse om sin akse, og dels en fremadskridende bevægelse i en lukket bane omkring Solen. Et omløb varer et år. Alle planeter løber samme vej omkring Solen, med forskellig fart og omtrent i samme plan. Bevægelsen sker fra vest imod øst.

Denne opfattelse var i den allerskarpeste modstrid med den ældre opfattelse, der navnlig skyldtes grækeren Aristoteles, ifølge hvilken vor Jord sad urokkelig fast i Verdens midte med ikke blot Solen og planeterne, men også hele stjernehimlen kredsende omkring sig. På grund af Jordens bevægelse omkring Solen, således som Corpenicus opfattede sagen, beskriver planeterne ret indviklede baner rundt på himlen. Dette fænomen, som man kendte så godt gennem iagttagelser, havde de gamle grækere med Alexandrineren Ptolemaios i spidsen søgt at forklare ved hjælp af et yderst indviklet system af cirkelbevægelser, og indvendinger havde man fejet til side med et argument som „hvad der er kunstigt på Jorden, kan være simpelt i Himlen". Dette argument imponerede dog ikke Copernicus, han mente, at det var bedre at hævde en simplere forklaring, hvis man kunne finde en sådan, og som vi allerede har hørt, lykkedes det ham at finde en simpel forklaring.

Den katolske kirke hævdede rigtigheden af det gamle verdenssystem, og det varede da heller ikke længe før man blev klar over, hvor radikale Copernicus' nye ideer var. Troen på det copernicanske system blev forbudt, og dette forbud blev først officielt ophævet i 1835. Dermed var det copernicanske system dog ikke skrinlagt, tværtimod fik det hurtigt mange begejstrede tilhængere som f. eks. italieneren Galilei, hvem det lykkedes ad iagttagelsens vej at godtgøre det nye systems rigtighed. Galilei så nemlig i sin lille kikkert, hvorledes Jupiters 4 klare måner kredsede omkring hovedplaneten, ligesom planeterne kredser omkring Solen. Snart efter fandt også tyskeren Kepler de nøjagtige love for planeternes kredsen. Endelig noget senere opdagede englænderen Newton tyngdeloven. Denne lov forklarer, hvorfor planeterne kredser omkring Solen. Hos Copernicus finder vi også de første antydninger af den opfattelses, at der ikke existerer nogen fast himmelkugle, men at alle stjernerne er kloder, der svæver frit i det store verdensrum, en tanke, hvis rigtighed alle senere undersøgelser har bestyrket. Copernicus har altså æren af at have startet den moderne astronomi, efter at man i mange århundreder på dette punkt ikke havde vovet at tænke en eneste ny tanke. Han vil derfor altid høre til i kredsen af astronomiens ypperste, sammen med Tycho Brahe og Ole Rømer og de mænd, hvis navne vi allerede har nævnt.

Vor landsmand Tycho Brahe har haft en lignende betydning for astronomien, men på et helt andet område. Tycho Brahe er den første moderne iagttager, han var den mand, der indså, at astronomiens fremskridt i praksis krævede et helt nyt grundlag af iagttagelser. Gennem konstruktionen af nye og meget nøjagtige instrumenter muliggjordes nye og meget nøjagtige iagttagelser, der kom til at danne grundlaget for vor tids praktiske astronomi. Tycho Brahes iagttagelser kom bl. a. til at danne grundlaget for Keplers studier, men netop på grund af sine iagttagelser kom Tycho selv til at ivre imod det copernicanske sy-

stem. Tycho ræsonnerede nemlig som så. Copernicus hævder, at Jorden i løbet af et år løber rundt om Solen, men så må også retningerne til Fixstjernerne stadig forandre sig, disse stjerner må synes at flytte sig på Himlen. Nu viste Tychos iagttagelser ikke den ringeste flytning, hvorfor han holdt på, at Jorden måtte stå stille. Ganske vist havde Tycho den udvej at regne med, at stjernerne var så langt borte, at de årlige flytninger blev så små, at de ikke kunne måles. Denne tanke afviste Tycho, idet han mente, at hvis afstandene var så store, ville stjerneklodderne selv blive urimelig store. Han mente nemlig, at stjernerne sås på Himlen som små skiver, hvis størrelse han kunne måle. Hvis disse kloder sad langt borte, ville stjernerne blive urimelig store. På dette punkt tog Tycho Brahe altså fejl, selv om hans grundlag tilsyneladende var rigtigt nok. Senere tider viste, at Tycho Brahe tog fejl, når han mente at se stjernerne som små skiver. I virkeligheden er de kun funklende prikker uden tilsyneladende udstrækning. Den moderne nøjagtige iagttagelseskunst har også påvist de årlige flytninger, der er meget små. Dette sidste er det mest strålende bevis for rigtigheden af det copernicanske system.

Det „tykke vand" var en „and"

LONDON – Næsten ti år efter at have givet meddelelse om opdagelsen af en helt ny form for vand, har de sovjetiske videnskabsmænd måttet erkende, at det hele var en fejltagelse.

Tanken om, at almindeligt vand kan omdannes, så det viser bemærkelsesværdige nye egenskaber ved almindelig stuetemperatur og tryk, rystede i midten af 1960'erne den vestlige videnskabelige verden.

Videnskabsmændene B. V. Derjagunin og N. V. Tjurajev og N. N. Fedjakin ved instituttet for fysisk kemi under det sovjetiske videnskabernes akademi kaldte det „unormalt vand", men den vestlige videnskab døbte det omgående „polyvand".

De sovjetiske forskere hævdede, at det nye vand har en meget stor tæthed, evne til at holde sig flydende langt under frysepunktet og i stand til at modstå høje temperaturer uden at overgå i dampform.

Polyvandet blev fremstillet ved kondensering af almindeligt destilleret vand i fine hårrør.

Selv uden kendskab til en fornuftig anvendelse af det nye „tykke vand" fortsatte videnskabsmænd på begge sider af jerntæppet deres eksperimenter, og i 1969 skrev den amerikanske forsker Frank J. Danahoe fra Wilkes Universitet i Pennsylvania i det videnskabelige tidsskrift „Nature" advarende, at polyvandet var det farligste stof i verden. Han hævdede, at det blandet med almindeligt vand kunne omdanne jorden til en tør, død planet som Venus.

I marts 1970 var over 400 videnskabsmænd verden over beskæftiget med eksperimenter med polyvand. Fremstillingen var uhyre vanskelig og de mængder, der var til rådighed, var meget små.

fortsættes side 191

STIKORDSREGISTER
UFO-NYT 1972

STIKORDSREGISTER
UFO-NYT 1972

Udarbejdet af
Stig Holst Christiansen.

De sovjetiske forskere understregede, at de ved fremstillingen af polyvandet har taget alle forholdsregler for at undgå forurening, men efterhånden fandt man i de vestlige laboratorier ud af, at polyvandet indeholdt andre molekyler end de to brintatomer og det ene iltatom i almindeligt vand.

Man fandt således silicon-molekyler, formentlig opløst fra glasvæggene i hårrørene, hvori polyvandet blev dannet – og en efter en mistede de vestlige videnskabsmænd troen på eksistensen af det nye vand.

Sovjetvidenskabens endelige erkendelse af fejltagelsen fremkom i det seneste nummer af „Nature" i en artikel af Derjagunin og Tjurajev.

– Vi er kommet til den erkendelse, at der ikke eksisterer noget kondensat (af vand), der er helt frit for forurenende atomer, og som samtidig viser unormale forhold, skriver de. Derfor må de påviste egenskaber snarere skyldes urenheder end tilstedeværelsen af polymere vandmolekyler.

Eller i almindeligt sprog:

– Vi troede, at vi havde fundet noget, vi undersøgte det, og det viste sig, at vi havde taget fejl.

Lolland-Falsters Folketid., 31.8.73.

BESØG I DECANI

af Ole Henningsen

For nogle år siden blev der offentliggjort nogle billeder fra klosterkirken i Decani i Jugoslavien. Billederne vakte en del opmærksomhed og har været offentliggjort i flere tidsskrifter, ligesom de optræder i Erich von Däniken-filmen „Fortids Gåder – Fremtids Virkelighed".

Billederne forestiller korsfæstelsen af Jesus. Over folkemængden ses i hvert hjørne af scenen to sputniklignende genstande, hvori sidder et menneske. Disse genstande er blevet udlagt forskelligt, f. eks. som engle i specielle glorier og som astronauter i rumkapsler.

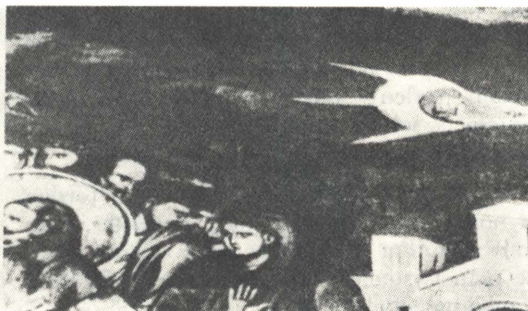
Min kone og jeg havde lejlighed til at besøge klosterkirken i vor ferie i juni måned og har hjembragt forskellige skriftlige materialer og fotos, som vi håber kan være med til yderligere at kaste lys over kunstnerens mening med genstandene og figurerne på scenen, der befinder sig blandt mere end 1.000 andre malerier i denne klosterkirke.

En interesseret gruppe vil nu prøve at gennemgå de indsamlede materialer og indlede yderligere undersøgelser for om muligt at fastslå, hvad den mest sandsynlige udlægning af maleriet må være.

Såfremt der måtte være grupper eller enkeltpersoner herhjemme, som har beskæftiget sig med denne sag tidligere, eller som har yderligere materialer liggende, hører jeg meget gerne nærmere herom.

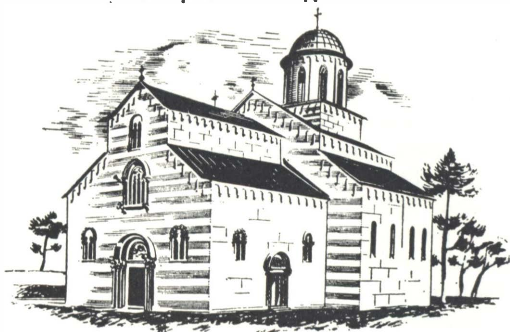
For de ferierejsende, som kunne tænke sig

at besøge klosterkirken, kan jeg oplyse, at den er beliggende nogle kilometer syd for byen Pec mellem Skopje og Titograd. Hvis man er ferierende i kystområdet ved Dubrovnik, Herceg Novi og Budva, skal man til et besøg regne med mindst 2 dage, da vejnettet på strækningen ind i landet kun visse steder er asfalteret, så farten mange steder er minimal. Til gengæld er egnen en spændende oplevelse.

*

Australsk videnskabsmand om liv på andre planeter

Under det Australske Videnskabernes Akademis årsmøde blev professor R. D. Brown fra kemi-fakultetet ved Melbournes Monash universitet interviewet af pressen om sit syn på mulighederne for liv på andre planeter. Det var professor Brown, der for nylig opdagede, at der i rummet eksisterede molekyler, der kunne være grundbestanddele i organisk stof, og hans opdagelse peger på muligheden for eksistens af biologisk aktivt stof i rummet.

Under et symposium om planeternes og livets oprindelse holdt han et foredrag om organisk stof i det ydre rum. Heri sagde han: „Vort solsystem menes nu at være typisk, og halvdelen af de stjerner, man kan se på himlen, har måske tilsvarende (planet)systemer om sig. Det er tænkeligt, at praktisk taget alle disse systemer har mindst én terrestrisk planet – som Jorden – med tilsvarende afstand fra systemets sol og andre faktorer, der kunne give liv en reel chance for at udvikle sig.

Nu mener man, at planeter ligesom Jorden er noget ret almindeligt forekommende i hele universet. For blot 20 år siden mente man, at planetsystemer var noget yderst sjældent forekommende.“

Han sagde yderligere, at forholdene på andre planeter ikke behøvede at være præcist som på Jorden, for at liv kunne udvikles, og at det så ud til, at udviklingen af intelligensvæsener var noget „uundgåeligt“, dersom der fandtes encellede organismer på egnede planeter.

Da professor Brown fik stillet spørgsmål om „flyvende tallerkener“, svarede han imidlertid på denne måde: Han tror ikke, at intelligensvæsener på andre planeter ville være interesserede i at iagttage os, og, „Der er så mange andre sandsynlige stjerner, som det ville være nødvendigt at besøge, og det tager så langt tid at rejse over de enorme afstande, at rejser til en enkelt del af universet ville forekomme yderst sjældent.“ Han vil nok gå med på teorien om, at Jorden måske er blevet besøgt for tusinder af år siden og måske et par gange siden, men hvad angår folk, der siger, at de har „fløjet omkring med små grønne mænd og så videre“, affærdiger han disse som „skøre kugler“. Og han udelukker „flyvende tallerkener“, simpelt hen fordi de rapporteres „for hyppigt“.

APRO BULLETIN, maj-juni 73/IOKj

Von Braun „sat til vægs" af Mrs. Granchi

APROs områdeforsker, mrs. Irene Granchi, er her fotograferet sammen med professor J. Allen Hynek foran lederne af APRO, Coral og L. J. Lorenzen's hjem i Tucson, Arizona.

I UFO-Nyt nr. 6/1972 omtalte vi en pressekonference, der fandt sted den 12. november 1972 i Rio de Janeiro, hvor den amerikanske raketekspert Wernher von Braun bl. a. på forespørgsel udtalte sig om UFO'er.

Hans udtalelser, som de var gengivet i telegrammet fra Rio de Janeiro, fik os til at komme med en kommentar om, at hans udtalelser vidnede om mangel på reel indsigt i emnet, hvorfor han hellere skulle have ladet være med at udtale sig herom.

Siden trykningen af dette er vi kommet i besiddelse af yderligere oplysninger om pressekonferencen, hvor en af A.P.R.O.s meget aktive repræsentanter i Brasilien, Mrs. Irene Granchi, rejste sig og stillede von Braun nogle om hans UFO-viden meget relevante spørgsmål.

SUFOI har været i forbindelse med Irene Granchi for at få yderligere oplysninger og billedstof frem fra pressekonferencen, og vi er Irene Granchi meget taknemlige for den hjælp hun her og også på andre områder har ydet os.

På A. P. R. O. Bulletin, nov.-dec. 1972 v/ B. S. gengiver vi et mere nuanceret referat af den pågældende passage i pressekonferencen, hvor Wernher von Braun erkender, at han jo nok alligevel ikke er UFO-ekspert.

O. H.

– – –

Wernher von Braun var i Brasilien for at søge at få solgt sine Fairchild satellitter til den brasilianske regering, og det meste af spørgsmål- og svar-tiden var helliget dette emne.

Hen mod slutningen af konferencen blev imidlertid det uundgåelige spørgsmål om UFO'ernes eksistens bragt på bane. Spørgerne var brasilianere, der stillede spørgsmålene på portugisisk, som derefter blev oversat af en translatør og stilledes til ham på engelsk. Von Braun svarede da på engelsk og hans bemærkninger oversattes igen til portugisisk for tilhørerskarens skyld.

Som svar på spørgsmålet om UFO'erne erklærede von Braun, at han engang havde læst en rapport fra Wright-Patterson Air Force Base i Dayton, Ohio, hvoraf det fremgik, at bortset fra 3% kunne alle rapporter forklares som misfortolkninger af almindelige objekter og atmosfæriske eller astronomiske fænomener. Han sluttede sin udtalelse med at sige, at de resterende 3% af rapporterne ikke var andet end hallucinationer.

Derefter rejste Mrs. Granchi sig, og idet hun henvendte sig til von Braun, præsenterede hun sig som områdeforsker for APRO og spurgte von Braun om han vidste, hvem Dr. J. Allen Hynek var, og han svarede, „Ja", idet han tilføjede, at Hynek er en højt re-

Wernher von Braun fotograferet under den velbesøgte pressekonference d. 12. november 1972, omgivet af journalister og andre interesserede.

spekteret videnskabsmand på sit felt. Mrs. Granchi spurgte så, om von Braun var klar over, at Dr. Hynek nyligt havde skrevet en bog, som gik imod det, han netop havde udtalt om UFO'erne. Von Braun svarede, at han ikke kendte noget til bogen.

Mrs. Granchi spurgte von Braun, om han var klar over, at et UFO-symposium var blevet afholdt af APRO på University of Arizona i november 1971, og at diskussions-panelet udelukkende bestod af videnskabsmænd. Von Braun indrømmede, at heller ikke dette kendte han noget til.

Von Braun indrømmede til slut, at han ikke havde fulgt meget med i emnet, og at „jeg måske skulle diskvalificere mig selv som UFO-ekspert".

*

Den sidste bemærkning vakte almindelig latter fra salen, og Mrs. Granchi trak sig tilbage fra samtalen. Kort efter kom en korrespondent fra Associated Press hen til Mrs. Granchi og stillede mange spørgsmål om APRO.

Et par dage senere blev Mr. og Mrs. Lorenzen interviewet af United Press International på anmodning fra *O Globo*, et af Rio de Janeiros største dagblade. En længere historie blev som følge heraf udsendt over det internationale fjernskrivernet.

Foruden at være en brillant områdeforsker har Mrs. Granchi vist sit værd inden for PR området i Brasilien, og alle UFO-forskere burde være hende taknemmelig for at have slået en pæl igennem den gamle tro på, at man, fordi man er ekspert på et specielt felt, automatisk er kvalificeret til at komme med ekspertudtalelser om videnskabelige problemer inden for andre, ubeslægtede områder, som man intet kendskab har til.

APRO Bulletin, nov.-dec. 73. /BK.

Brasiliansk UFO-kongres

Den femte brasilianske UFO-kongres blev afholdt i Sao Paulo den 21. oktober 1972 og Mrs. Irene Granchi åbnede kongressen med en 45 min. lang redegørelse for APRO's historie og formål.

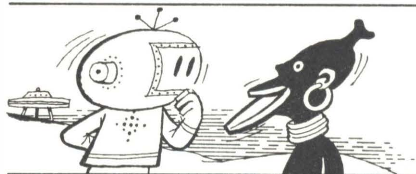
Om eftermiddagen var der bl. a. et fælles indlæg med Mrs. Irene Granchi og Cleto Nunes vedr. UFO-observationerne den 26. juli 1972 i staten Rio, ligesom der var en præsentation af fem andre tildragelser, der var undersøgt af Mrs. Granchi.

Hulvio Brant Aleixo præsenterede nogle undersøgelsesresultater, der bl. a. også omfattede fremvisning af et farvelysbillede af et stort UFO, der meget lignede beskrivelserne fra de ovenfor omtalte observationer. Billedet var taget af en arkitekt.

APRO har udgivet en vejledning for sine „field investigators", og der var meget stor interesse blandt de forsamlede 500 kongresdeltagere for gennemgangen af denne vejledning i optagelse af rapporter om UFO'er. Der var delegerede fra Rio, Sao Paulo, Belo Horizonte, Minas Gerais, Mato Grosso, Porto Alegre, Rio Grande do Sul, Curitiba, Salvador og Buenos Aires.

Kongressen blev holdt i auditoriet „Brasilia Machado Neto". Ærespræsident var General Moacyr de Mendonca Uchoa, og mødet blev ledet af APRO's repræsentant i Brasilien, Flavio A. Pereira.

Kilde: *APRO Bulletin, jan-febr. 73 v/OH.*

RAPPORT HJØRNET

UFO-observationsøvelsen

UFO-observationsøvelsen lørdag den 1. og søndag den 2. september 1973 fik et roligt forløb. Vejret tegnede ikke bedst, idet de fleste områder meldte overskyet, blæst og regn, og ved starten kl. 16,00 manglede der tilmeldinger fra en hel del steder landet rundt. Da vejret imidlertid klarede noget op ca. kl. 20,00, begyndte tilmeldingerne at indløbe i rask tempo, og fra dette tidspunkt og til kl. 04,00 søndag morgen var hele landet jævnt godt dækket af observatører. Noget specielt for øvelsen denne gang var, at radiodækningen var større og bedre organiseret end tidligere, idet de forskellige observationsgrupper havde etableret en walkie-talkie-station ved deres telefon, hvorfor man således både kunne være i kontakt med observatørerne ude i terrænet og med alarmeringscentralen. En del steder anvendte man denne gang både stationære og bilende (mobile) walkie-talkie sendere i de lokale observationsområder.

Øvelsesperioden blev dog ikke særlig begivenhedsrig og egentlige UFO-observationer fandt ikke sted. Det skal her fremhæves, at meldinger, der indløb, i det store hele var meget hurtige, korte og dækkende for, hvad der blev observeret. Alarmeringscentralens arbejde gik derfor lettere end ved tidligere lejligheder og egentlige ventetider på telefonen blev undgået.

En venlig hilsen og tak til alle, som trods blæst og regn, holdt ud til den tidlige morgen. Ligeledes tak for den tekniske assistance til UFO-alarmeringscentralen.

Og så er der kun lige at erindre om indsendelse af de udfyldte øvelses-rapportskemaer.

X. P.

Rapporter

Onsdag den 27. juni 1973 kl. 00,05 kommer et ægtepar kørende i bil ad Strandvejen på vej fra Rungsted mod Humlebæk. Vejret er klart med let vind. Da de har passeret Mikkelborg-kvarteret og er kommet ud på den åbne engstrækning langs med Nivåbugten, ser de skråt til venstre for vejen i 100 til 150 meters afstand og i ca. 100 meters højde, at der pludselig tændes et kraftigt hvidgult lys. Efter at lyset har stået stille et øjeblik kommer det hastigt nærmere og ægteparret kan nu skelne enkeltheder ved det.

Det beskrives som en oval genstand med 2 lys på undersiden. Fra disse lys går der to stråler nedefter. Disse stråler stopper ca. 10 meter under objektet og når således ikke jorden. Til venstre for objektet ses lysende striber. Objektets størrelse anslås af observatørerne til ca. 10-12 meter i diameter og dets hastighed til ca. 250-300 km/t. Da observatørerne blev ret forskrækket over objektets tilsynekomst, fortsatte de kørslen. Objektet gik derefter bag om bilen og det foretog ligesom et

hop da det passerede vejen. Derefter gik det ud over Nivåbugten, hvor det et stykke tid stod stille over vandet og så langsomt fortsatte i retning mod Hven. På grund af bilens motorstøj var observatørerne ikke i stand til at høre, om der kom nogen lyd fra objektet. Da observatørerne når deres bopæl på Gl. Strandvej i Humlebæk, ca. 7 km nord for observationsstedet, går de ud på terrassen hvorfra de i ca. 30 min. betragter objektet som nu står stille vest for nordspidsen af Hven.

X. P.

– – –

3/4 73. Fra en altan på Skotlands Plads på Amager så en mand og en dame et stærkt lysende hvidgult objekt på størrelse med en ært. De stod og kikkede på aftenhimlen kl. 21,45. De så objektet i nord, og i meget langsom fart gik det mod øst. Det stoppede op og stod stille i 4-5 sekunder, derefter steg det lodret og stod igen stille i 4-5 sekunder. Så accellererede det meget hurtigt op i fart og fløj mod vest, hvor det forsvandt over et hustag.

– – –

6/6 73 kl. 0,35–0,40. Fra et soveværelsesvindue sås 4 omvendte „vandfade", orangerøde, komme utroligt hurtigt fra syd, indtil de var ved at forsvinde over et hustag. Her drejede de i en skarp vinkel mod øst. De fløj i formation, 3 på linie og en forskudt. De var lydløse. På grund af dis var de temmelig højt oppe før de blev observeret. De forsvandt pludselig. Observeret i Nykøbing F.

– – –

15/6 73. Roskilde kl. 20,30 observeredes et kraftigt lys, meget forskelligt fra en stjernes lys. Det bevægede sig direkte mod observatøren. Afstanden til objektet var ca. 10 km. I ca. 5 minutter nærmede objektet sig observatøren. Her foretog objektet en kursændring, vinkelret på sin foregående kurs, satte farten kraftigt i vejret og forsvandt bag et træ. Objektet blev set i syd og forsvandt i øst.

– – –

15/6 73. Motorvejen ud for Hørsholm kl. 22,05-22,07. En 23-årig kontorassistent var passager i en bil på vej til København. Han sad og betragtede fuldmånen, da han til venstre for denne bemærkede noget som lignede en meget stor klar stjerne. Pludselig satte den fart på og fløj hurtigt et stykke forbi Månen, hvor den igen stoppede op. Efter ca. 20 sekunder fløj den meget hurtigt ud mod højre, og her forsvandt den ud af syne.

– – –

18/6 73. Grenå kl. 14,50, observationstid ca. 5 sekunder. En ung mand beretter, at han lå og kikkede op i himlen. Han så en skiveformet metallignende genstand, på størrelse med en almindelig tallerken. Han beretter, at det er umuligt for ham at angive flyvehøjde, hastighed eller lign.

– – –

18/6 73. Vejby i Nordsjælland. Her blev set en genstand kl. 22,48-22,53. Den var mørkegrå og på størrelse med en to-øre. Der var 4 personer om observationen. Genstanden blev set, stående stille, tæt op ad et radiotårn; det står på en bakketop ved Vejby strand. Afstanden fra genstanden til observatørerne var ca. 1,5 km. Der berettes videre, at efter ca. 5 minutters observationstid, hvor den havde lyst meget kraftigt, var det ligesom den trak lyset op under sig. Den forsvandt derefter med stærk fart op mod horisonten.

– – –

13/7 73. En 32-årig værktøjsmager sad på sin altan i Skovlunde kl. 23,00-23,30. Inden for dette tidsrum så han to objekter komme side om side, hen over himlen. De forsvandt ca. på højde med Svanemølleværkets skorstene, umiddelbart øst for disse. Ca. et kvarter efter kom der tre objekter til, fra samme retning som de foregående, men disse skiltes ad på den måde, at de to yderste i formationen stak af til henholdsvis højre og venstre, herefter forsvandt de alle tre.

– – –

29/7 73. Ringstedvej i Haslev. Kl. 23,07 så et ægtepar fra deres terrasse et svagt glødelampelys på himlen; det kom fra øst og bevægede sig mod vest. Det kom hurtigt nærmere, og lyset viste sig at være en V-formet formation af 7-9 enheder, der velordnet og med ret kurs og stor hastighed forsvandt i en lysflimren.

E. K.

SCANDI-*hjørnet*

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik vil vi fremover bringe nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

OBJEKT UDSENDTE „BOLLER“

Søndag den 28. januar 1973 gik chauffør Börje Wärhner fra Söderskrogen, 62 år, i seng ved 20,30-tiden, da han følte sig meget træt.

Han fik dog ikke nattero, idet han kl. 22,01 blev vækket af en snurrende og raslende lyd, der kom fra himlen.

Han fortæller:

„Jeg stod op og gik hen til et nordvendt vindue, hvorfra jeg kikkede op mod himlen. Det første jeg så, var et skylignende objekt, som sendte små hvide boller ud. Objektet befandt sig mellem nord og vest, men jeg kan ikke sige i hvilken højde det stod.“

Under observationen var vejret halvklart med ubetydelig dis. Hvor objektet sås kunne stjerner tydeligt ses, da skyerne gled forbi. Efter et stykke tid blev „skyen“ rødere og vejret bedre og bedre, beretter observatøren. Til sidst fremtrådte en stor cirkelrund skive, som var ca. dobbelt så stor som Månen. De mærkelige hvide boller fortsatte stadig at strømme ud med 4-5 sekunders mellemrum. Den skiveformede genstand ændrede efterhånden farve og blev mørkerød med tydelige kanter. Pludselig lyste den op i en mere lys rød farve. Umiddelbart efter tabte den lysstyrken til næsten usynlig for derefter atter at lyse op. Dette gentog sig 2 gange. Kort efter fløj den mod nord og forsvandt i løbet af 15 sekunder.

Observatøren oplyser, at der blev udsendt 12-15 „boller“. Hele observationen varede i 24 minutter.

PRIVATFLYVER SER UFO

Hans Gunnar Falk befandt sig i begyndelsen af september 1961 kl. 14.50 i sit sportsfly – Piper PA-12 – i en højde af 2400 meter over Öja kirke, der ligger ca. 25 km sydøst for Eskildstuna. Han fløj på en kurs af 093 grader i østlig retning og fløj med en hastighed af 160 km/t.

Himlen var dækket halvt af skyer, cumulus og høje cirrusskyer. Pletvis blå himmel.

Tegning efter observatørens forklaring.

Pludselig opdagede Falk lige ret forude et intensivt lysskin, som mindede om brændende magnesium. Han kunne til sin store forbavselse se et elliptisk objekt, der stod helt stille, skønsmæssigt 10-15 grader over flyvehorisonten. Hans første tanke var, at det måtte være et jetfly, men der sås dog ingen kondensstriber eller udstødning, hvorfor han begyndte at lede efter en anden forklaring. Reflekser? Han flyttede på plexiglasruderne i cockpittet,

men ingen reflekser sås. Pludseligt, midt under hans manøvrer, steg objektet lige op med en uhørt accelleration, foretog et skarpt sving til venstre, uden at nedsætte hastigheden, for derefter at forsvinde ind bag cumulusskyerne.

Observationstiden opgives til at være 20 sekunder.

Yderligere oplysninger om observationen.

Det ellipseformede objekt virkede som en fast krop. Konturerne var skarpe, da det stod stille, medens de var utydelige, når det fløj. Objektet virkede selvlysende. Lysstyrken var næsten som solens. Angående størrelsen siger observatøren: uden referencer er det umuligt at sige noget om det, men dets diameter var næsten som den, Månen har ved horisonten, målt mellem tommel og pegefinger i udstrakt arm (15-20 mm).

UFO MED BESÆTNING

Torsdag den 3. maj 1973 kl. 21,45 gik fru Sigrid Karlsson ud fra sit hus, som ligger i Mantorpsegnen, for at lufte sin hund. Det var en dejlig stjerneklar aften, og medens hunden forsvandt for at forrette sit ærinde, stod fru Karlsson og kikkede op mod himlen.

Medens hun så på himlen, fik hun pludselig øje på et „rødt lys“, som nærmede sig fra nordøst. Til at begynde med, ofrede hun ikke lyset større opmærksomhed, da hun troede, at det var et fly. Da hunden kom tilbage, gik hun derfor ind med den.

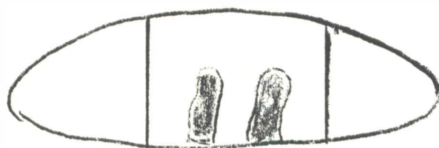
Da hun var kommet ind, gik hun hen til et vindue, der vender ud mod gårdspladsen. Da rummet lå i mørke, kunne hun tydeligt se det røde lys på himlen.

Lyset fløj for langsomt til at det kunne være et fly. Da det også nogle gange stod stille, blev observatøren klar over, at det var noget usædvanligt, hvorfor hun vækkede sin 11-årige søn, for at han kunne bevidne hændelsen.

Efter at Robert (sønnen) var stået op, stillede de sig begge ved vinduet og så, at lyset standsede helt op over et hus ca. 1 km fra dem. Her stod det med et usædvanligt stærkt lys og pulserede lang tid. Derefter satte det igang igen og fortsatte fremad med en vuggende bevægelse. „Da lyset startede, hørte vi en jetlignende lyd, som gik over i en lyd, der mindede om lyden fra damp, der bliver lukket ud af en dampmaskine. Lyden kom ikke bare fra lyset, men syntes at fylde hele omgivelserne. Det var dog ikke så højt, at det overdøvede os, da vi talte sammen om, hvad det dog kunne være.

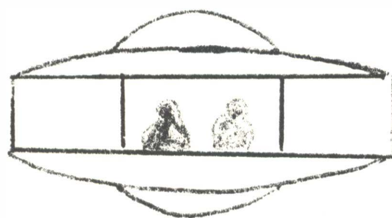
Efter 5-10 minutter satte lyset kurs mod vores hus. Da det nærmede sig, kunne vi se, at det var sølvfarvet, og at det ændrede farve fra den tidligere røde til gul-hvidt“.

Fru Karlsson, som p. g. a. synsfejl ikke kan bedømme afstand, størrelse eller hastighed på nært hold, så objektet som en lang oval krop med tværgående stolper og to skygger på midten.

Moderens tegning

11-årige Robert, som spændt iagttog fartøjet, da det passerede over en sølvgran på gårdspladsen, mente, at fartøjet var 50 meter væk og fløj i en højde af 50-60 meter. Han

Sønnens tegning

råbte da pludselig: „Mor - der er mennesker, som kikker på os“. Han fortæller: Fartøjet lignede to tallerkener lagt mod hinanden, der i midten var skilt af lodrette stænger af en eller anden slags. I midten af fartøjet så jeg silhouetterne af to mennesker, som bøjede sig frem og kikkede ned mod os.

Fartøjet passerede huset noget hurtigere end en bil og forsvandt bag dette, hvorfor de

løb ind i et andet rum. Herfra kunne de igen se fartøjet. Nu stod det og svajede over et gærde. Det fløj lidt frem og tilbage, ligesom det var i tvivl om, om det skulle lande eller ej. Det udførte da et u-sving og forsvandt i østlig retning og var uden for synsvidde.

Fru Karlssons mand fik den mærkelige hændelse fortalt, da han kom hjem fra nattevagt kl. 5,30. Han lyttede forbløffet til sin hustrus forklaring, og lod hende derefter lave en tegning af det, hun havde set.

Senere bad han sønnen berette og ligeledes lave en tegning. Sønnens beretning og tegning viste sig at være identisk med hustruens, så havde han haft tvivl om observationen, forsvandt den nu.

Ved middagstid ringede fru Karlsson til vagthavende officer på F-3 (flyvestation) i Malmslät og berettede, hvad hun og sønnen havde set. Hun spurgte samtidig, om han havde nogen formodning om, hvad hun havde set. Han oplyste, at det eneste fly, der havde været der i nærheden var et Vigen. Han opfordrede hende til at ringe til politiet.

Fru Karlsson, hvilket er opdigtet navn, da hun ønsker at være anonym:

„Jeg ved ikke, hvad vi så, men det var hverken helikopter eller fly."

På forespørgsel om, hvordan hun reagerede, oplyste hun: „Jeg begyndte at fryse, da objektet var forsvundet. Det var en stærk oplevelse. Jeg blev nok lidt oprevet af, hvad vi så."

NORGE:
UFO FORFØLGER BIL

Den 12. september 1972 var vi på vej fra Trondheim til Åeln. Kl. 02,30 blev vi ved Reistøa opmærksomme på en stor lysende genstand på venstre side af vejen 7-800 meter oppe i luften. Vi kørte langsomt et stykke tid, hvorefter vi satte farten op, hvilket genstanden også gjorde. Vi standsede og steg ud af vognen for at høre, om der var nogen lyd fra genstanden. Vi kunne intet høre. Vi fortsatte og kom til Dragåsen, mellem Reistøa og Haltdalen. Her kom genstanden i fuld fart over biltaget – nu i noget lavere højde end tidligere set – og den forsvandt bag en bakke på højre side af vejen. Den blev væk nogle minutter, men kom så tilbage på vor venstre side. Over trætoppene nede i Haltdalen lyste der et blåligt skær. Genstanden forsvandt denne gang oppe i Svelgen, i Øvre Haltdalen.

Ved Eidet bro kom den til syne igen og fulgte efter bilen helt til Graftås, hvor vi skulle overnatte. Genstanden stoppede i ret øst. Vi hentede en kikkert og så nu genstanden således: den var halvmåneformet, og fra den krumme side kom der gnister, der var blå-hvidt lysende. Vi betragtede genstanden i ca. ½ time, hvorefter den blev skjult af en sky i ca. 10 minutter. Da skyen forsvandt, var også genstanden væk nogle minutter, hvorefter den kom til syne igen. Den drejede sig da således, at den flade side vendte opad. Så begyndte den at bevæge sig østover, idet den foretog en ny drejning således, at den flade side kom til at vende mod nord. Pludselig kom den tilbage med stor hastighed – standsede og begyndte at „blafre" meget. Den stod stadig på samme sted, da observationen blev sluttet kl. 04,00.

ENDNU EN BILFORFØLGELSE

Den 25-årige Pål Dekkerhus fra Ryum ved Rørvik lægger ikke skjul på, at han blev skræmt ved sit første møde med et UFO. Torsdag den 26. oktober 72 kunne han i ca. 5 minutter, fra kl. 23,06, observere en fremmed genstand, som var halvmåneformet og udstrålede et meget skarpt lys, som fra en svejseflamme. Grunden til, at han begyndte at blive bange var, at den lysende genstand fra ca. 150 meters højde tydeligvis pejlede sig ind efter lysene på bilen, hvorefter den kom ned i zik-zak til en højde af ca. 40 meter. Her blev den stående kort tid, inden den forsvandt.

Lyset var så stærkt, at det var svært at se mod, sagde han. Ved siden af den halvmåneformede genstand udstrålede lys, som var den omgivet af en lysende glorie. Da den forsvandt i det fjerne, blev lyset i centrum mindre, mens glorien blev større. Vejret var klart og stille. Pål Dekkerhus havde været på

besøg hos nogle bekendte i Breivika på Dekkerhus. Ved 23-tiden kørte han hjem. Det er privat vej et godt stykke, før man kommer op til hovedvejen. Han så straks den lysende genstand, da han satte sig i bilen, men den var på dette tidspunkt langt væk. Da han kom ud af en lille skovtykning, opdagede han til sin forbavselse, at genstanden var lige over bilen i en højde af ca. 15 meter, og at den nærmede sig jorden.

„Jeg havde ikke åndsnærværelse nok til at standse bilmotoren eller åbne vinduet for at høre evt. lyd fra den," siger han. Jeg tænkte bare på at give gas og komme væk. Alligevel sagtnede jeg lidt efter farten og holdt næsten stille, men genstanden kom ikke nærmere end ca. 40 meter fra mig. Vejen og jorden blev kraftigt oplyst, og lige under genstanden var der et skarpt lys. På grund af det stærke lys kunne jeg ikke se, om der var nogle vinduer eller lignende på den. Det var tydeligt, at buen på genstanden dannede fronten. Den var vendt fremad, da den kom mod jorden, og vendt mod himlen, da den forsvandt. Det mærkeligste var dog en stor sky af røg eller damp, som hele tiden steg op fra den lysende genstand.

FINLAND: UFO'ER SET FRA FLYVEBASE

Følgende observation stammer fra d. 12. april 1969. Den fandt sted ved flyvebasen Kuopio i det østlige Finland. Observatører var: flere piloter, jordpersonale og radar.

Jouka Kuronen var pilot på en Fouga Mageister jet på basen. Han fortæller:

Ifølge min journal skete følgende:

Klokken var omtrent 12,00. Klart vejr med sol, svag vind fra nord. I en højde af 3 km var der en stærk nordlig vind på 100 knob.

Jeg førte flyet med en officer fra flyvevåbnet ved min side.

Jeg var i færd med at køre flyet ud til enden af startbanen for at gå op med flyet. Vi hørte da en ordre over radioen til piloten i et andet Fouga fly, som var ved at øve dykninger.

Kontroltårnet: Hej 286, stands dykningerne og se på de ca. 7 balloner over dig, kom.

Piloten: Opfattet, jeg slutter, svinger op mod dem fra højre nu.

Tårnet: De svæver stillestående over jorden – kan være 1500–3000 meter oppe og der ser ud til at være 7.

Piloten: Opfattet – jeg begynder at stige.

Samtidig foretog jeg en lille svingning for at få øje på ballonerne. I det samme så jeg en gruppe på 7 gule boller, eller skiver, som svævede over mig. De stod stille, som om de inspicerede noget. Hurtigt begyndte Fouga'en at nærme sig, og radiokorrespondancen fortsatte.

Tårnet: Vi ser dem herfra.

Radarkontrollen: Også vi har nu fået dem ind.

Flyveinstruktøren til flyet: 286, her er instruktøren. De begynder at bevæge sig mod nord. – Ja, de fjerner sig fra dig – du kan ikke nå dem længere – de forsvinder nordud.

Kommentarer: Genstandene blev observeret i Vaasa omtrent på samme tidspunkt. Hvis det var de samme 7 genstande, må hastigheden have været flere gange lydens, da afstanden mellem Kuopio og Vaasa er ca. 300 km.

Genstandene var ikke fly, viste det sig ved nærmere kontrol. De bevægede sig mod en vindstyrke på 100 knob, så det kan ikke have været balloner.

UFO-LANDING

Følgende hændelse indtraf d. 5. februar 1971. Pekka Aliranta (21) og Esko Sneck (18) var ude på skovarbejde i Kangaskylä, Kinnula. Det var ved 15-tiden, da de to gjorde sig rede til at slutte for dagen. Det var ved at blive mørkt og overskyet.

Pludselig bemærkede Aliranta et metallisk objekt i trætophøjde, og at objektet var på vej nedad. Objektet lignede to mod hverandre sammenlagte tallerkener. Dens diameter var ca. 5 meter og på undersiden var der 4 landingsben, ca. 5-10 cm tykke og godt 2 meter lange. Objektet landede ca. 15 meter fra dem. Sneck opdagede dog ikke objektet,

da han endnu var beskæftiget med sit arbejde. Midt på tallerkenens underside var der et rundt hul. Så snart det var landet, kom der et ejendommeligt lille væsen ud af hullet.

Det nærmest svævede de to meter ned til jorden. Da det kom ned på jorden, gik det hen mod Aliranta med korte skridt.

Væsenet var omkring 90 cm højt. Det var klædt i en grøn dragt og på hovedet havde det en kuppel i samme farve. Inde midt i kuplen kunne ses en linselignende ting. Armene sluttede i en runding uden fingre. På fødderne havde væsenet grønne „støvler", hvilke var tæt sammensat med resten af dragten. Mod forventning sank det ikke ned i sneen, når det gik.

Aliranta startede sin motorsav og tog nogle skridt hen mod væsenet. Da opdagede Sneck, hvad der skete. Den „lille grønne mand" og Aliranta nærmede sig hinanden. Da de var ca. 10 meter fra hinanden vendte væsenet om og gik tilbage mod „tallerkenen". Dette indgav Aliranta nyt mod, så han løb efter for at fange væsenet. Nu kunne de se flere væsener inde i „tallerkenen", der havde 3 ca. 1 meter brede vinduer. I et af disse kunne de se tre menneskelignende væsener. Noget detaljeret billede af disse fik de ikke.

Da Aliranta var ved at fange et af væsenerne, steg det på en mærkelig måde op i luften og ligesom svævede mod „tallerkenen" og hullet i denne. Det lykkedes dog for Aliranta at få tag i væsenets hæl, men han måtte slippe sit tag med det samme, da den brændte som opvarmet jern. Han fik forbrændinger på hånden, som stadig var synlige 2 måneder efter. Da han slap sit tag i væsenet, tog han nogle skridt bagud. Væsenet svævede ind i „tallerkenen", som derefter begyndte at snurre og langsomt stige opad. Aliranta følte, at „tallerkenen" forårsagede en lufthvirvel, men han så hverken røg eller bemærkede lys. Der blev under hele observationen ikke set lys i „tallerkenen".

Da „tallerkenen" steg op, lukkedes hullet i bunden, medens landingsbenene forblev ude. Efter ca. 15 sekunder var „tallerkenen" forsvundet på himlen. Hele observationen havde varet mindst 3-4 minutter.

Selv om „tallerkenen" var forsvundet kunne de ikke tale sammen i lang tid. De bare stod der. Først efter 1 time var de i stand til at forlade stedet. Inden de gik fra stedet, undersøgte de sporene, som var sat af „tallerkenen" og væsenet i sneen. Snedybden var 40 cm. „Tallerkenen" efterlod 4 mærker, der hver var 35 cm i diameter. Disse mærker var sat i kvadratisk form, med et mellemrum på ca. 2 meter. Inden for kvadraten var sneen smeltet i en dybde af 5-10 cm.

Væsenet havde også efterladt sig spor. Disse var runde og 15 cm i diameter. Skridtlængden var ca. 20 cm. *FN*

Red.-kommentar: Først skiløberne – og nu dette. Er finnerne da hjemsøgt af nisser og andre småfolk?

Kilder: UFO-information, GICOFF-information, UFO-forum.

FLYVENDE TALLERKEN OVER ISLAND

Fra tre fly – deriblandt en SAS-maskine på vej fra New York til Bergen lufthavn – blev i går observeret en mystisk flyvende genstand i 40.000 fods højde over det østlige Island.

To fly har været i nærheden af den i går og rapporteret, at de ikke har mulighed for at se den mystiske genstand på deres radarskærme, men piloterne erklærer, at der hverken er tale om en ballon eller om en vejrsonde.

Flyvekontrollen i Reykjavik, politiet og den islandske radioavis blev i aftes udsat for telefonstorm i forbindelse med den mystiske genstand, som man stadig kan se hænge over de islandske fjorde. *tel*

B.T., 25. maj 1973.

... Det engelsksprogede islandske tidsskrift „Interstellar Communication", der bringer UFO- og (mere) parapsykologi-stof, skriver i sit juli-nummer, at den store genstand blev set over de østlige fjorde. Den bevægede sig først i retning mod Reykjavik, derefter atter østpå. UFO'et var synligt i omkring 7 timer d. 24. maj, og blev set af mange mennesker og omtalt i den islandske radio. *red.*

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Forretningsudvalget (FUV)

FUV er et udvalg på 7 medlemmer, som har til opgave at varetage den daglige ledelse af SUFOI (se fortegnelsen heraf side 2). Siden sidste nummer af bladet udkom har følgende emner bl. a. været til drøftelse i udvalget:

Flere medarbejdere: Der var kommet nogle henvendelser på vores opfordring i sidste nummer til interesserede om at rette henvendelse til os. Vi kan fortsat bruge flere medarbejdere, så tilbuddet står stadig åbent! Da det tager lang tid at blive ført ind i organisationens arbejdsgang, vil vi nok et godt stykke tid fremover være tvunget til at holde igen med alt for tidrøvende opgaver. – Der har været diskuteret på hvilke måder arbejdet kunne prioriteres, så de vigtigste ting kom først.

Arkiv: SUFOI's store materialesamling befinder sig spredt rundt hos de mennesker, som for tiden arbejder med sagerne. Et længe næret ønske har da været at finde en mand, som havde tid til at holde styr på de ting vi har, samt registrere dem, så intet forsvinder. Som „registrator" og *leder af arkivet* er udpeget et medlem fra Informationsafdelingen: Stig Holst Christiansen. Stig får samtidig til opgave at gennemføre det omfattende arbejde med en *emneregistrering* af alt det materiale, SUFOI har kendskab til i dag. Tanken om at erhverve et lokale, hvori alt vores materiale kunne opbevares, er ikke praktisk gennemførlig, men til gengæld er der behov for den *registrering* som nu er påbegyndt.

Kontakt med udlandet: FUV holder sig løbende orienteret om de ting, der foretages i tilsvarende organisationer i udlandet. En væsentlig del af vores stof her i bladet er således af udenlandsk oprindelse. Erfaringen har lært os, at der er visse kilder vi kan betragte som seriøse og pålidelige, mens andre ikke hver gang fortjener denne betegnelse. Alligevel søger vi til stadighed efter nye grupper og foreninger rundt om, som vi kan udveksle tidsskrifter med for derved at være bedre informeret. Det er i de sidste måneder lykkedes at opspore flere grupper med selvstændige tidsskrifter. Vi har i dag kontakter til 17 lande med tilsammen ca. 50 tidsskrifter. – Endelig har vi fået oversat en del artikler fra UFO-NYT med lokalt dansk stof til brug for udlandet.

Oversættere: Vi har permanent mangel på oversættere fra de romanske sprog: spansk, italiensk og fransk. Kan *De* hjælpe os? Også engelske og tyske oversættere har stor interesse. Vi er stødt på mange gode oversættere, men desværre er det jo begrænset, hvor meget af dette ulønnede arbejde man kan belaste den enkelte med. Vi kunne også godt bruge nogle, som kunne oversætte *hurtigt!* FUV har gjort meget for at skaffe sådan hjælp, og der har da også været resultater, men det er ikke nær nok i forhold til behovet. Så derfor: Er De god og hurtig til at oversætte, så hører vi meget gerne fra Dem snarest! *Henvendelse til undertegnede (se adressen side 2).*

Nye pjecer: Da vi udgiver bøger fra tid til anden, må vores pjecer følge med. På den nye pjece, som snart er færdigtrykt, findes således en omtale af vores seneste bog: UFO OG VIDENSKABEN. Har De bekendte, som muligvis vil abonnere på UFO-Nyt og dermed støtte dansk UFO-forskning, så sender vi Dem pjecer. Eller De kan blot skrive til *undertegnede* og opgive adressen på de personer, som De mener kan være interesseret i bladet.

Arkivet efterlyser

Ligger De inde med materialer af „UFO-mæssig" karakter, som De mener kunne in-

teressere SUFOI, vil vi meget gerne tale med Dem. Til vores nystartede arkiv søger vi allehånde materialer som vedrører sagen. Vores store materiale kan utvivlsomt suppleres på mange områder. Alt har faktisk vores interesse: *Bøger hefter, tidsskrifter, udklip, artikler, bånd, etc. etc.* Mener De at kunne undvære noget fra Deres samling til brug for SUFOI's arkiv, bedes De skrive til undertegnede – tak!

Studiegrupperne

Flere grupper vil gerne have nye deltagere i arbejdet og i diskussionerne. Grupper, som over for mig har givet udtryk herom, er anført nedenfor. Har De lyst til at snakke med andre interesserede om dette emne, så anbefaler vi, at De søger direkte kontakt med grupperne. Vil De gerne først høre lidt om grupperne, f. eks. størrelse, gennemsnitsalder, interessefelt, o.s.v., så bedes De skrive til undertegnede, hvor De kan få oplysningerne. Som De vil bemærke, er gruppen i Odense desværre ophørt, idet tilslutningen var for ringe. Vi benytter lejligheden til at opfordre læserne til at danne en eller anden form for grupper på Fyn, idet der ikke mig bekendt findes en sådan på hele øen. Hvis det skulle være tilfældet, hører jeg gerne derom.

SUNDBY UFO-FORENING
Henrik Henriksen,
Lygtemagerstien 3,
2300 København S.

TÅSTRUP/TORSLUNDE GRUPPEN
Torsten Dam-Jensen,
Søndertoften 44,
2630 Tåstrup.

VIRUM UFO-KREDS
Flemming Ahrenkiel,
Niels Bohrs Allé 12,
2860 Søborg.

ROSKILDE-GRUPPEN
Finn Nielsen,
Absalonsvænget 1,
Ramsømagle,
4621 Gadstrup.

JØRLUNDE-GRUPPEN
Torkild Overvad,
Bøgevej 2, Jørlunde,
3550 Slangerup.

RØNNE-GRUPPEN
Torben Rønne-Larsen,
Kalkbrænderivej 8,
3700 Rønne.

FELSTED-GRUPPEN
Kai E. Møller,
Felsted Vestermark,
6200 Åbenrå.

FREDERICIA-GRUPPEN
E. Frank Hansen,
Korskærvej 98,
7000 Fredericia.

RANDERS-GRUPPEN
Kurt Jensen,
Violvej 23,
8900 Randers.

NØRHOLM-GRUPPEN
John Juhler,
Nørholmsvej 313,
9000 Aalborg.

Skulle der findes grupper rundt om, som vi ikke har kendskab til, så vil vi være glade for at høre et par ord om dem.

Studiekredsheftet

Vi gentager lige kort, hvad der tidligere er nævnt om dette materiale. Det er et duplikeret hefte på 20 sider, som kort orienterer om UFO-sagens historie og nuværende situation, som SUFOI ser den. Der er ikke de store nyheder at finde for dem, som følger med i dette blad og som har gjort det i en årrække, men for nye læsere er der nok en del konkret viden at hente. – Står De forresten og skal holde et foredrag om emnet i den lokale forening, klub eller skoleklasse, vil heftet forhåbentlig komme til gavn, idet det er opbygget som et foredragsmanuskript. – Bagest i heftet findes en fortegnelse over den UFO-

litteratur, som kan anskaffes gennem bibliotekerne. Heftet kan fås hos *Informationsafdelingen (se side 2) og bestilles ved at man sender 3 kr. for 1 stk. eller 5 kr. for 2 stk. i frimærker, i check eller på postanvisning (ikke giro).*

Informationsafdelingen

Og om, hvordan man kan deltage *SUFOI's Informationsafdeling* mødes hver tredie uge hos undertegnede i Gentofte. Gruppen er for tiden på 6 mand og tager sig bl. a. af PR og reklame for UFO-arbejdet i Danmark. Desuden gør vi et stort arbejde for at gøre SUFOI kendt. Vi ser gerne at flere deltager i dette interessante arbejde. De kan f. eks. deltage i et par møder for at se om det interesserer. – Men som det er sagt før, så må vi forudsætte, at De er i besiddelse af *energi* og *tid*. Det sidste vil sige at man kan overkomme at deltage i møderne, samt udføre lidt arbejde hjemme svarende til et par timers arbejde om ugen.

Kan De dette, vil vi gerne høre fra Dem. I gennemsnit er gruppens alder 30 år for tiden. Skriv til os (side 2) og fortæl lidt om Dem selv: alder, hvad De har læst om emnet, hvilke ting, der særlig interesserer, osv.

Hvis De bor alt for langt væk fra Gentofte, hvor møderne jo holdes, vil det nok ikke være så heldigt, men vi kan da anbefale, at De søger kontakt med SUFOI's lokale repræsentant (se side 2) og hjælper ham med arbejdet dér! Vi håber at høre fra rigtig mange!

Foredrag og lysbilleder

Vi gentager fra tidligere, at De kan få foredrag i Deres forening eller klub; ved henvendelse til SUFOI's Foredragsafdeling (side 2) kan De få alle oplysninger herom. Normalt beregner vore foredragsholdere sig et mindre honorar foruden dækning af de faktiske rejseomkostninger.

Foredragsafdelingen råder over flere sæt lysbilleder med teksthefte. De kan lånes mod et depositum på 25 kr., som returneres ved tilbageleveringen.

Peter A. Hansen
(adr. side 2)

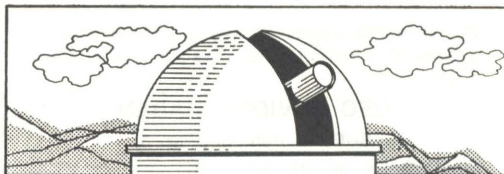
UFO-NYT 1974

Samme høje kvalitet – til uændret pris:
kr. 35,–

SE OGSÅ OMSLAGETS SIDE 3!

Det girokort, der var indlagt i nr. 4, var beregnet til bestilling af ældre årgange, emblemer, bøger etc. Nogle læsere har misforstået meningen med det lidt og har benyttet det til indbetaling af abonnement for UFO-NYT 1974. Vi har noteret det, siger Dem tak – og beder Dem undskylde, dersom De trods indbetalingen skulle modtage giroindbetalingskort.

Astronomi og rumfart

Århundredets komet

Halley's komet, som den sås for sidste gang i 1910.
Foto: Lowell observatoriet.

Allerede på dette tidspunkt er Kohoutek på vej mod os i rasende fart, på vej til et møde med vor sol sidst på dette år. I december måned vil den være blevet det klareste objekt på den tidlige morgenhimmel, – et usædvanligt syn på himlen for tidlige morgenvandrere. Denne nyopdagede komet vil muligvis blive op til 50 gange så lysstærk som Halley's komet, som man oplevede sidste gang i 1910. Dens hale strakte sig i en bue på godt 30° – eller 1/6 – af aftenhimlen. Uden forsøg på at overdrive siger Harvard-astronomen Fred Whipple om den frembrusende gigant, at den „meget vel kan blive århundredets komet".

Den store komet blev opdaget i marts af den tjekkisk-fødte astronom Lubos Kohoutek, mens han så efter asteroider med Hamburg Observatoriets 79-cm Schmidt teleskop. På dette tidspunkt var kometen omkring 770 mill. kilometer fra Solen, eller ca. i omegnen af Jupiters bane. I modsætning hertil blev Halley's komet – der var mindre lysende end Kohoutek's – ikke set før den var ca. 270 mill. kilometer nærmere Solen. Skønt kernen i en typisk komet (som man mener hovedsagelig er sammensat af is, methan, ammoniak og støvpartikler) kun er omkring 1½ kilometer i diameter, synes Kohoutek's komet at være en gigant med en diameter på mellem 15 og 25 kilometer. Desuden vil den komme så nær som 21 millioner kilometer fra Solen. Denne relativt nære passage skulle medføre en fantastisk vekselvirkning mellem sol og komet.

Skønt kometen endnu kun er synlig som en lysprik i kikkerterne, vil solstrålingen afkoge gasser og støv fra kernen efterhånden som den kommer nærmere Solen. I solvinden (den strøm af elektrisk ladede partikler som hele tiden udsendes fra Solen) vil stoffet i kometkernen blive fejet, trykket, ud i en ko-

mets karakteristiske hale. Efterhånden som den reagerer med de ladede partikler, skulle halen begynde at lyse klart, faktisk så klart, at Brian Marsden fra Smithsonian Astrofysiske Observatorium mener, at kometen kan blive synlig for det blotte øje ved dagslys i december, når den er nær Solen, og endnu mere tydelig og imponerende i januar-aftenerne, når den begynder at bevæge sig væk igen. Det mest bemærkelsesværdige syn vil man nok opleve i Latinamerika. Dagen før juleaftens dag vil en ringformet solformørkelse 1) finde sted over Sydamerika. Det skulle skabe et imponerende juleskuespil: en glødende ring af sollys, kometen Kohoutek og de klare planeter Jupiter og Venus, alle samlet i det samme område på den formørkede himmel.

Hundreder af observatører rundt om i verden forbereder sig på at undersøge kometen ved mange bølgelængder – fra ultraviolet til infrarødt. Harvard's A. Edward Lilley håber endda for første gang at opdage mikrobølgeudstråling fra en komet. Over Jordens generende og uklare lufttæppe kan de ubemandede satelliter – og måske endog Skylab's avancerede observatorium – foretage de mest frugtbare observationer af dem alle. Alle observationerne vil være rettet mod det mål at bestemme kometens struktur og oprindelse – der sikkert er på den anden side Pluto, hvor milliarder af komet-lignende objekter antages at kredse i bane om Solen som rester fra solsystemets dannelse.

Ej, juni 73.
Oversættelse: Fl. A.

1) En solformørkelse. hvor Månen dækker hele solskiven bortset fra en ydre, glødende ring.

SIDSTE:

NASA har oplyst, at de agter at iagttage kometen Kohoutek under Skylab 4-missionen. Holdet forventes opsendt fra Kennedy Rumfartscentret omkring den 9. november 1973.

De instrumenter, der er ombord i Skylab, giver meget fine muligheder for iagttagelse af kometen. Heroppe er man også fri for de „forstyrrelser" af målingsresultaterne, som Jordens atmosfære giver.

Planerne er foreløbige, og der er mulighed for, at opsendelsesdatoen rykkes. Hvis tekniske årsager nødvendiggør en tidligere opsendelse (for at man kan begrænse tiden, hvor laboratoriet „står" uden mandskab) bliver det ikke muligt at observere kometen. Man overvejer dog også muligheden for, at opsende det 4. mandskab omkring den 19. november. I så fald bliver det muligt at iagttage kometen helt frem til den 14. januar, hvor den begynder at bevæge sig bort fra Solen.

Kilde: NASA News, 73-8-16. /IOKj.

Stjerneskud

viser sig hver klar nat, men på enkelte tider af året ses flere end sædvanligt, således i resten af året omkring
21. oktober (Orioniderne) og 13. december (Geminiderne). Med års mellemrum kan der forekomme mange stjerneskud omkring 9. oktober (Oktober-Draconiderne) og 17. november (Leoniderne).

Skriv- og Rejse-Kalender 1973 /v. OH.

*

RUM-NYT

Trods sin skepsis med hensyn til flyvende tallerkener indrømmer Asger Lundbak, at man selvfølgelig UFOrvarende kan få øje på sådan en tingest.

AT TÆNKE SIG ...
(Bladet med det store tillæg: Politiken), 16. aug. 73.

DIVERSE

„TYRKFEJL"

I sidste nummer af UFO-nyt var der desværre smuttet et par fejl ind i sidste øjeblik. Det må De meget undskylde; vi iler her med at fortælle, hvad der skulle have stået hvor.

På side 129, 1. spalte, linie 21 står:
FO'et har altså bevæget sig... Det skulle naturligvis have været:
UFO'et har ...

Side 155 er overskriften blevet til: Partiel solformørkelse. Det er resultatet af „artikelsmitte", for der var godt nok tale om solformørkelse på side 153-155, men over den lille notits skulle der have stået: Partiel *måne*formørkelse.

Side 163 er der faldet en linie ud, hvilket måske har vanskeliggjort læsningen af Antofagasta-historien noget. Det er 2. linie i 2. spalte, under afsnittet „Radioaktiv". Der skulle stå: Foruroliget over den virkning, genstanden – havde haft på hans hud og over den smerte, – som hans brandsår forårsagede, besluttede ... *red.*

– Endelig kan det jo også være et eller andet reklamenummer!

UFO-CAMPING-ÆRØ

Som omtalt i forrige nummer af UFO-nyt afholdtes der i år UFO-camping på Ærø, nærmere betegnet i Kragnæs.

Arrangementet forløb ikke helt som planlagt, idet en del foredragsholdere meldte afbud i sidste øjeblik. Problemet blev delvis løst ved, at deltagere i camping'en sprang til i sidste øjeblik, og på stående fod fortalte om sit interessefelt.

Foredragene dækkede mere „grænsevidenskaberne", som nogen kalder dem, end egentlige UFO-emner. Af den grund var der forholdsvis få egentligt UFO-interesserede, hvorfor det var noget trægt med at få folk ud på observationstur efter møderne; men på trods af dette blev der set et UFO dernede:

En af de få aftener, der var observationshold ude, var undertegnede sammen med flere andre kørt til en højtliggende bakketop, nogle kilometer fra Kragnæs, for at kikke. Men skæbnens ironi ville, at det ikke var os, som var ude, der fik noget at se. En pige så fra mødesalen ud ad vinduet en halvmåneformet mørk genstand stå stille i ca. 30 graders højde. Hun skyndte sig at hente sin far, men da de et øjeblik efter kom tilbage, var objektet borte. I øjeblikket undersøges sagen af Rapportcentralen.

Næste års UFO-camping vil sandsynligvis blive afholdt hos Willy Wegner i Thisted.

John Juhler.

STOR PRÆMIEKONKURRENCE
– se omslagets side 3!

LÆSERKONKURRENCE
- med store gevinstchancer

Nu får De mulighed for at vinde!
I løbet af november modtager De giroindbetalingskortet med afgiften for UFO-NYT abonnementet 1974. Send ind og få gevinstchance!

ALT BLIVER DYRERE – MEN IKKE UFO-NYT!

Trods de voldsomme prisstigninger, vi ser på næsten alle områder, vil vi stædigt fastholde såvel trykkvalitet, illustrationsmængde og pris:

stadig kun kr. 35,– pr. år!

Til gengæld vil vi indtrængende bede om Deres hjælp. Vi kan ikke (ustraffet) bibeholde den høje blad-kvalitet og den lave pris, hvis ikke vi får flere abonnenter. Her kan De hjælpe os – og samtidig være med i konkurrencen om

5 x 100 kroner

som vinderne efter eget valg kan benytte til køb af UFO-bøger, UFO-NYT'er – eller få udbetalt kontant.

Sådan kan De være med og hjælpe os!

På bagsiden af giro-indbetalingskortet er der gjort plads til at skrive. Anfør (med blokbogstaver) navn, adresse og postnummer på mindst to bekendte, (og gerne flere!) som De mener vil være interesseret i UFO-NYT; vi vil så sende dem et gratis prøvenummer – og blandt alle, der har indbetalt 1974-abonnementet inden d. 10. januar 1974, udtrækker vi den 1. marts 1974 de 5 heldige vindere, der alle vil få direkte meddelelse. Vindernavnene bliver offentliggjort i UFO-NYT nr. 2, 1974.

VÆR MED – OG VIND!

Forny Deres abonnement hurtigt –
og husk at anføre navne på UFO-NYT-interesserede!

PS: Har De allerede betalt for 1974, kan De alligevel være med til at skaffe nye abonnenter. Skriv blot på et brevkort navn og adresse på de interesserede (og naturligvis Deres eget!) – og send kortet til EKSPEDITIONEN (se adr. side 2).

MANGE TAK FOR HJÆLPEN!

Kvinde-stemme skabte panik

RUMFARTSCENTRET - Houston – En kvindelig blind passager om bord på rumlaboratoriet Skylab? Astronauterne forsøgte i hvert fald at få rumfartscentret på Jorden til at tro det.

Arbejdet på rumfartscentret foregik ganske dagligdags, da en kvindestemme pludselig brød igennem fra laboratoriet i dets kredsløb om Jorden: „Hallo, Houston, her er Skylab. Kan I høre mig dernede?"

Der blev dødsstille i kontrolcentret. Alle videnskabsmændene så op med forbløffelse malet i ansigterne. „Hallo, Houston, kan I høre Skylab?", lød det igen fra den sexede kvindelige stemme.

Projektlederen Robert Crippen, der et par minutter tidligere havde talt med astronauten Alan Bean, Owen Garriott og Jack Lousma, overvandt den værste lammelse og svarede:

„Øh, Skylab, her er Houston, jeg hører dig udmærket. Men jeg havde lidt vanskeligt ved at genkende din stemme. Hvem er det, vi har på linien nu?"

„Er det ikke dig, Robert?", spurgte kvindestemmen. „Her er Helen i Skylab. Drengene havde ikke fået et måltid hjemmelavet mad i lang tid, så jeg syntes, jeg ville tage op med noget til dem. Skifter."

Crippen „Roger, Skylab. Jeg har på fornemmelsen, at der er nogen, der gør grin med mig. Helen, er det virkelig dig?"

En talsmand fra rumfartscentret forklarede senere, at han havde båndoptaget sin hustru, Helens stemme under en privat radiosamtale.

Hun fik spøgen til at lyde realistisk ved at beskrive skovbrande i Californien og solnedgange, som var „simpelt hen pragtfulde".

Til sidst lød mrs. Garriotts stemme: „Åh, nej, jeg kommer til at afbryde nu. Jeg tror, drengene er ved at flyde herhen mod kommandomodulet, og de siger, at jeg ikke må snakke med dig. Vi ses senere Robert".

I en senere samtale med rumfartslaboratoriet forsøgte Crippen at få astronauterne til at løfte en flig af mysteriet. Han sagde: „Jeg håber ikke, at I fyre sidder og føler jeg ensomme deroppe".

Garriott: „Nej såmænd, men det hjælper nu også med et godt hjemmelavet måltid ind imellem". *(AP)*

Lolland-Falsters Folketid., 12. sept. 73.